

Avrupa Birliği Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesi 15.4.2010 TR L 95/1

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ’NİN 10 MART 2010 TARİH VE 2010/13/EU SAYILI Görsel-İşitsel Medya Hizmetlerinin (Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesi) Sağlanması Hükmüne İlişkin ye Devletlerdeki Kanun, Düzenleme veya İdari Eylem Yoluyla Oluşturulan Belirli Hükümlerin Eşgdmleri Hakkındaki Yönerge

(Birleştirilmiş Metin)

(Avrupa Ekonomik Alanı [EAA] ile ilişkili Metin)

AVRUPA parlamentosu ve Avrupa BİRLİĞİ KONSEYİ,
Avrupa Birliğinin İşleyişine Dair Antlaşmanın, özellikle 53 (1) ve 62 sayılı maddelerini göz önüne alarak,

Avrupa Komisyonu’nun önerisini göz önüne alarak,
Olağan yasama usulüyle⁽¹⁾ uygunluk içinde hareket ederek,
Buna göre:

- (1) Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyi’nin 3 Ekim 1989 tarih ve 89/552/EEC sayılı görsel-işitsel medya hizmetlerinin (Görsel-işitsel Medya Hizmetleri Yönergesi)
- (2) sağlanması hükmüne ilişkin ye Devletlerdeki kanun, düzenleme veya idari eylem yoluyla oluşturulan belirli hükümlerin eşgüdümü hakkındaki Yönerge, önemli ölçüde birkaç kez değişiklik geçirmiştir (3). Akılcı ve anlaşılır olması yönünden söz konusu Yönerge birleştirilmelidir.

- (2) eşitli teknolojiler yoluyla sınırların ötesine sağlanan görsel-işitsel medya hizmetleri, Avrupa Birliği’nin amaçlarını izleme yollarından birisidir. Ulusal

- (1) 20 Ekim 2009 tarihli Avrupa Parlamentosu tutumu (henüz Resmi Gazetede yayımlanmadı) ve 15 şubat 2010 tarihli AB Konseyi Kararı,

- (2) OJ 1. 298, 17.10.1989, Sayfa 23. Kanunun asıl başlığı “3 Ekim 1989 tarih ve 89/552/EEC sayılı televizyon yayın faaliyetlerinin takibine ilişkin olarak ye Devletlerdeki kanun,

düzenleme ve idari eylem yoluyla oluşturulan belirli hükümlerin eşgüdümü hakkındaki Konsey Yönergesi” idi.

(3) Bkz EK I, Bölüm A..

pazarlardan ortak bir program üretim ve dağıtım pazarına geçişe izin vermek ve bunu tesis etmek ve görsel-işitsel medya hizmetlerinin üstlendiği kamu çıkarını kollama rolü saklı kalmak kaydıyla adil rekabet şartlarının sağlanmasını güvence altına almak için belirli önlemleri almak gereklidir.

(3) Avrupa Konseyi, Avrupa Sınır-ötesi Televizyon Sözleşmesini kabul etmiştir.

(4) Görsel-işitsel medya hizmetlerinin iletiminde kullanılan yeni teknolojiler ışığında, yayıncılık faaliyetlerinin takip edilmesine ilişkin olarak oluşturulacak düzenleyici çerçeve; yapısal değişimin etkisini, bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT) yaygınlaşmasını, iş modellerindeki teknolojik gelişmeleri ve özellikle de ticari yayıncılığın finansmanını dikkate almalı ve en uygun rekabet edebilirlik şartlarını ve kültürel ve dilsel çeşitliliğe olan saygının yanı sıra, Avrupa'nın bilgi teknolojileri ve medya endüstrileri için hukuki netlik sağlamalıdır.

(5) Görsel-işitsel medya hizmetleri, ekonomik hizmetler oldukları kadar kültürel hizmetlerdir. Bu hizmetlerin toplumlar, demokrasi - özellikle haber alma özgürlüğünün, düşünce çeşitliliğinin ve medya çoğulculuğunun güvence altına alınması- eğitim ve kültür için artan önemi, bu hizmetler için özel kurallar uygulanmasını haklı kılmaktadır.

(6) Avrupa Birliği'nin İşleyişine Dair Antlaşmanın 167 (4) Maddesi, Birliğin, Antlaşmanın diğer hükümleri çerçevesinde, özellikle kültürlerinin çeşitliliğine saygı göstermek ve geliştirmek için faaliyetlerinde kültürel boyutları dikkate almasını gerekli kılmaktadır.

(7) Avrupa Parlamentosu, Doha Görüşmelerinin 1 Aralık 2005⁽¹⁾ ve 4 Nisan 2006⁽²⁾ tarihli kararları ile DTÖ Bakanlar Konferanslarında, görsel-işitsel hizmetler gibi temel kamu hizmetlerinin Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) müzakerelerindeki serbestleştirme dışında tutulması çağrısında bulunmuştur. Parlamento, 27 Nisan

2006⁽³⁾ tarihli İlke Kararında, “kültürel faaliyetlerin, malların ve hizmetlerin, hem ekonomik hem de kültürel bir yapısı vardır, çünkü bunlar, kimlikleri, değerleri ve anlamları taşırlar ve bu bağlamda sadece ticari değere sahip gibi kabul edilmemelidir” şeklinde özellikle belirten UNESCO’nun Kültürel İfadelerin Çeşitliliğinin Korunması ve Geliştirilmesi Sözleşmesini desteklemiştir. Kültürel İfadelerin Çeşitliliğinin Korunması ve Geliştirilmesi Sözleşmesinin⁽⁴⁾ akdi hakkındaki 18 Mayıs 2006 tarih ve 2006/515/EC sayılı AB Konseyi Kararı, Topluluk adına UNESCO Sözleşmesini onaylamıştır. Bu Sözleşme 18 Mart 2007’de yürürlüğe girmiştir. İşbu Yönerge Sözleşmenin ilkelerine saygı duyar.

(8) Üye Devletlerin, televizyon programlarının ticaretine ve serbest dolaşımına zararlı olması muhtemel her tür eylemin ya da çoğulculuğun ve televizyon yoluyla bilgi yayma ve bir bütün olarak bilgi sektörü özgürlüğünün önüne kısıtlamaların getirilmesine yol açabilecek hâkim konum oluşumlarının engellenmesini sağlamaları zorunludur.

(9) Birliğin mevcut veya gelecekteki uyum düzenlemeleri saklı kalmak kaydıyla bu Yönerge, özellikle tüketicilerin korunması ve ticari işlemlerin ve rekabetin adilane olmasına ilişkin zorunlu gerekliliklerin yerine getirilmesini sağlamakla mükelleftir.

(10) Televizyon gibi geleneksel görsel-işitsel medya hizmetleri ve gelişen isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetleri, Birlik içinde, özellikle küçük ve orta-ölçekli işletmelerde önemli istihdam olanakları sunmakta ve ekonomik gelişme ile yatırımı canlandırmaktadır. Görsel-işitsel medya hizmetleri için gerçek bir Avrupa pazarı ve eşit rekabet şartlarının önemini hatırd tutarak, görsel-işitsel medya hizmetleri pazarlarında şeffaflığı ve öngörülebilirliği temin etmek ve pazara girişte engellerin düşük seviyeye çekilmesini sağlamak amacıyla serbest rekabet ve eşit muamele gibi iç pazarın temel prensiplerine saygı gösterilmelidir.

(11) Rekabet alanındaki bozulmalardan kaçınmak, hukuki netliği geliştirmek, iç pazarın tamamlanmasına yardım etmek ve tek bir bilgi alanının ortaya çıkmasını kolaylaştırmak ve en azından eş-güdümlü bir dizi temel kuralın tüm görsel-işitsel medya hizmetlerine, hem

(1) RG C 285 E, 22.11.2006, s. 126. (2) RG C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

(3) RG C 296 E, 6.12.2006, s. 104.

(4) RG L 201, 25.7.2006, s. 15.

televizyon yayıncılığına (başka deyişle; yayın akışlı görsel-işitsel medya hizmetlerine) hem de isteğe bağılı görsel işitsel medya hizmetlerine (başka deyişle; yayın akışsız görsel-işitsel medya hizmetlerine) uygulanmasını sağlamak gereklidir.

(12) Komisyon, 15 Aralık 2003 tarihinde Avrupa düzenleyici görsel-işitsel politikasının geleceğine dair kabul ettiği Bildiriyle, sektör içinde mevcut ve gelecekteki düzenleyici politikanın; kültürel çeşitlilik, haber alma hakkı, medya çoğulculuğu, küçüklerin ve tüketicinin korunması gibi belirli kamu çıkarlarının korunması ve kamunun bilinçlendirilmesi ile medya okuryazarlığının güçlendirilmesini vurgulamıştır.

(13) Kamu hizmeti yayıncılığına ilişkin olarak 25 Ocak 1999 tarihinde yapılan AB Konseyi ve Üye Devletler Hükümet Temsilcileri toplantısında alınan İlke Kararı, kamu hizmeti yayıncılığı⁽⁵⁾ görevinin yerine getirilmesinin, kamu hizmeti yayıncılığının teknolojik ilerlemeden fayda sağlamaya devam etmesini gerektirdiği hususunu yeniden teyit etmiştir. Özel ve kamu görsel-işitsel medya hizmeti sağlayıcılarının birlikte var olması, Avrupa görsel-işitsel medya pazarını farklılaştıran bir özelliktir.

(14) Komisyon, bilgi toplumu ve medya endüstrilerinde büyümeyi ve istihdamı geliştirmek için “i2010: Avrupa Bilgi Toplumu” girişimini kabul etmiştir. Bu, düzenleyici araçlar, araştırma ve sektörle ortaklıklardan oluşan bütün AB politika gereçlerini modernize ederek ve uygulamaya koyarak, Avrupa içeriğinin üretimini, sayısal ekonominin gelişimini ve bilgi toplumu hizmetleri ve medya hizmetleri ile şebekeler ve cihazların yakınsamasının arka planına dayanarak BİT’in kavranmasını teşvik etmek için tasarlanmış kapsamlı bir stratejidir. Komisyon, görsel-işitsel hizmetlerin hukuki çerçevesini modernleştirerek, bilgi toplumu ve medya hizmetleri için tutarlı bir iç pazar çerçevesi yaratmayı görev edinmiştir. i2010 girişiminin amacı ilke olarak, endüstrilerin sadece gerekli düzenlemeyle büyümesine izin vererek, serbest pazarda istihdam yaratmak, geliştirmek ve büyümek üzere geleceğin refah ve iş yaratıcıları olarak faaliyete geçecek küçük işletmelere izin vererek başarılabacaktır.

(15) Avrupa Parlamentosu, 4 Eylül 2003, 22 Nisan 2004 ve 6 Eylül 2005 tarihlerinde kabul ettiği kararlarda ilke olarak desteklediği genel yaklaşım, temel kuralların bütün

görsel-işitsel medya hizmetlerine uygulanması, televizyon yayıncılığı için ise ek kuralların uygulanmasıdır.

(5) RG C 30, 5.2.1999, s. 1.

(6) Sınır ötesi Televizyon Yönergesi hakkında Avrupa Parlamentosu Kararı (OJ C 76 E, 25.3.2004, s. 453).

(7) AB’de özellikle İtalya’da ifade ve haber alma özgürlüğünün ihlal edilmesine dair Avrupa Parlamentosu İlke Kararı (Temel Haklar Şartı Madde 11 Paragraf 2) (RG C 104 E, 30.4.2004, p. 1026).

(8) 89/552/EEC sayılı Sınırötesi Televizyon Yönergesinin 97/36/EC sayılı Yönerge ile 2001-2002 döneminde değiştirilen 4. Ve 5. Maddelerin uygulanmasına dair AP İlke Kararı (RG C 193E, 17.8.2006, s.117)

(16) Bu Yönerge temel haklara uyumu artırmaktadır ve Avrupa Birliği Temel Haklar Şartında⁽¹⁾ tanınan ilkelerle, özellikle Madde 11 ile tamamen uyumludur. Bu bakımdan, bu Yönerge Üye Devletleri kendi basın özgürlüğü ve medyadaki ifade özgürlüğü ile ilgili anayasal kurallarını uygulamalarına hiçbir şekilde engel teşkil etmemelidir.

(17) Bu Yönerge, Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin 22 Haziran 1998 tarih ve 98/34/EC sayılı Bilgi Toplumu hizmetleri⁽²⁾ hakkındaki teknik standartlar, düzenlemeler ve kurallar alanında bilgi sağlanması usulünü ortaya koyan Yönergenin uygulanmasından doğan Üye Devletlerin yükümlülüklerini etkilememelidir. Buna göre, televizyon yayın faaliyetlerinin⁽³⁾ takibine dair AB Konseyi’nin 89/552/EEC sayılı görsel-işitsel medya hizmetlerinin sağlanması hükmüne ilişkin Üye Devletlerdeki kanun, düzenleme veya idari eylem yoluyla oluşturulan belirli hükümlerin eşgüdümü hakkındaki Yönergeyi değiştiren Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyi’nin 11 Aralık 2007 tarih ve 2007/65/EC sayılı Yönergesine kolayca uyarlamak amacıyla daha katı ve ayrıntılı bir yapıya sahip olan isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerine uygulanabilir taslak ulusal önlemler, 98/34/EC sayılı Yönergenin 8. Maddesi altında yer alan usule ilişkin yükümlülüklerle tabi olmalıdır.

(18) Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin 7 Mart 2002 tarih ve 2002/21/EC sayılı elektronik iletişim şebekeleri ve hizmetleri için ortak düzenleyici çerçeve hakkındaki Yönergesi (Çerçeve Yönerge)⁽⁴⁾, Madde 1(3) uyarınca, Birlik düzeyinde veya ulusal düzeyde alınmış önlemler saklı kalmak kaydıyla, özellikle içerik düzenlemesi ve görsel-işitsel siyasa ile ilişkin genel çıkar hedeflerini takip etmektedir.

(19) Bu Yönerge Üye Devletlerin ve yetkili kurumlarının - lisanslama sistemleri, idari izin veya vergilendirme dâhil - programların tertibi, içeriği ve finansmanına ilişkin sorumluluklarını etkilemez. Üye Devletlerdeki kültürel gelişmelerin bağımsızlığı ve Birlik içindeki kültürel çeşitliliğin korunması bu sebeple etkilenmeden devam eder.

(20) Bu Yönergenin hiçbir hükmü, Üye Devletleri herhangi bir görsel-işitsel medya hizmeti türü için yeni lisans vermeye veya idari izin sistemleri getirmeye zorlamamalı veya teşvik etmemelidir.

(21) Bu Yönerge amaçları kapsamında, görsel-işitsel medya hizmeti tanımı, kamunun önemli bir bölümü tarafından alınması amaçlanan ve bunlar üzerinde açık etkisi olabilen kitle iletişim özellikli ister televizyon yayıncılığı olsun ister isteğe bağlı hizmetler olsun sadece,

(1) RG C 364, 18.12.2000, s. 1. (2) RG C 204, 21.7.1998, s. 37. (3) RG C 332, 18.12.2007, s. 27. (4) RG C 108, 24.4.2002, s. 33.

görsel-işitsel medya hizmetlerini kapsamalıdır. Bu Yönergenin kapsamı, Avrupa Birliğinin İşleyişine Dair Antlaşmada tanımlanan hizmetlerle sınırlı olmalı ve böylece, kamu hizmeti kuruluşları da dâhil olmak üzere her tür ekonomik faaliyeti kapsamalıdır. Ancak, çıkar grupları içinde paylaşım ve değişim amacıyla özel kullanıcılar tarafından oluşturulan ve esas itibarıyla ekonomik olmayan görsel-işitsel içeriğin sağlanması veya dağıtımından ibaret olan hizmetler ve özel web-siteleri gibi televizyon yayıncılığıyla rekabet içinde olmayan faaliyetleri kapsamamalıdır.

(22) Bu Yönerge amaçları kapsamında görsel-işitsel medya hizmeti tanımı, kitle iletişiminin genel kamuyu bilgilendirme, eğlendirme ve eğitime işlevlerini kapsamalı ve görsel-işitsel ticari iletişimi içermeli, ancak sınırlı sayıda alıcıya gönderilen e-postalar gibi her tür özel haberleşmeyi hariç tutmalıdır. Söz konusu tanım, herhangi bir görsel-işitsel içeriğin örneğin hizmete sadece ikincil derecede ilişkin olduğu ve temel amacı olmadığı programların sağlanmasını temel amaç edinmeyen tüm hizmetleri kapsam dışında tutmalıdır. Canlandırılmalı grafik unsurlar, kısa reklâm kuşakları veya bir ürüne veya görsel-işitsel olmayan bir hizmete ilişkin bilgiler gibi sadece yardımcı durumdaki görsel-işitsel unsurları taşıyan web-siteleri örneklere dâhildir. Bu nedenle, kumar veya şans oyunlarına yer veren yayınlar hariç, çevrimiçi oyunlar ve arama motorlarının yanı sıra

piyango, bahis ve kumar hizmetlerinin diğ er türleri de d ahil olmak üzere bir miktar parayı temsil eden bir iddia ile ilgili Şans oyunları da işbu Yönergenin kapsamı dışında tutulmalıdır.

(23) Bu Yönerge amacı kapsamında “görsel-işitsel” tanımı, sessiz filmleri kapsayan ancak ses iletimi veya radyo hizmetlerini kapsamayan sesli veya sessiz hareketli görüntüleri ifade eder. Görsel-işitsel medya hizmetinin temel amacı program sağlanması olduğundan, bu tür bir hizmetin tanımı alt yazı hizmetleri ve elektronik program rehberleri gibi programlarla birlikte sunulan metne dayalı içeriği de kapsamalıdır. Sadece metne dayalı hizmetler, bu Yönerge kapsamı içinde yer almamalı, bu Yönerge kapsamı  ye Devletlerin bu tür hizmetleri Avrupa Birliğinin İŞleyişine Dair AntlaŐmaya uygun olarak ulusal düzeyde düzenleme özgürlüğünü etkilememelidir.

(24) “Televizyon benzeri” olmaları, isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerinin bir özelliğidir, diğ er bir deđiŐle, televizyon yayınlarıyla aynı izleyici kitlesi için rekabet ederler ve hizmete erişim yapısı ve yolları, bu Yönerge kapsamında kullanıcının haklı olarak koruyucu düzenlemeler getirilmesi beklentisine yol açar. Bu bilgiler iŐıđında ve serbest dolaŐım ve rekabet ile ilgili farklılıkları önlemek amacıyla “program” kavramı, televizyon yayıncılığındaki gelişmeler dikkate alınarak dinamik bir Şekilde yorumlanmalıdır.

(25) Editoryal sorumluluk kavramı medya hizmeti sağlayıcısı rolünün tanımlanması ve buna bağlı olarak görsel-işitsel medya hizmetleri tanımı için zaruridir.  ye Devletler, editoryal sorumluluk tanımının, özellikle bu Yönergeyi uygulamak üzere önlemler alınırken “etkin denetim” teriminin boyutlarını belirleyebilirler. Bu Yönerge, Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin İç pazardaki, özellikle elektronik ticaret, bilgi toplumu hizmetlerinin belirli hukuki yönleri hakkındaki 8 Haziran 2000 tarih ve 2000/31/EC sayılı Yönergesinde (Elektronik Ticaret Yönergesi)⁽¹⁾ yer alan yükümlülüklerden doğan muafiyetleri etkilemez.

(26) Bu Yönerge amaçları kapsamında “medya hizmet sağlayıcısı” tanımı, sadece editoryal sorumluluğu   nc  taraflara ait programları ileten gerçek veya tüzel kiŐileri kapsamı dışında bırakmalıdır.

(27) Televizyon yayıncılığı hâlihazırda, özellikle analog ve sayısal televizyonu, canlı akan yayını (live streaming), web yayıncılığını ve isteğe bağlı yakın videoyu (Near Video On Demand) içermektedir. Genel olarak, aynı medya hizmet sağlayıcısı tarafından isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmeti olarak da sunulan televizyon yayıncılığı veya televizyon programları için bu Yönergenin getirdiği yükümlülüklerin televizyon yayıncılığını, başka bir deyişle, program akışlı iletme uygulanabilen yükümlülükleri yerine getirmesiyle karşılandığı varsayılmalıdır. Bununla birlikte, farklı türde hizmetlerin paralel, ancak açıkça ayrı hizmetler olarak sunulması durumunda bu Yönerge her bir hizmete uygulanmalıdır.

(28) Bu Yönergenin kapsamı gazete ve dergilerin elektronik sürümlerini içermez.

(29) Görsel-işitsel medya hizmetlerinin tanımında verilen ve 21'den 28'e kadar olan giriş paragraflarında açıklanan tüm özellikler aynı zamanda yer almalıdır.

(30) Televizyon yayıncılığı bağlamında eş-zamanlı izleme kavramı, teknik nedenlere bağlı olarak yayının iletimi ve alımı arasında gerçekleşen kısa zaman aralıklarındaki değişimler nedeniyle yarı-eş zamanlı izlemeyi de içermelidir.

(31) Görsel-işitsel ticari iletişimin geniş bir tanımı bu Yönerge içine konulmalı, ancak bu geniş tanım ücretsiz yayını yapılan kamu hizmeti duyurularını ve yardım çağrılarını içermemelidir.

(32) Bu Yönerge amaçları kapsamında "Avrupa Eserleri", Üye Devletlerin Birlik hukuku ile uyum içinde ve bu Yönergenin amaçlarını dikkate alarak kendi yargı

(1) R G L 178, 17.7.2000, s. 1.

yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcılara ilişkin daha ayrıntılı bir tanım oluşturmaları olasılığı saklı kalmak kaydıyla, tanımlanmalıdır.

(33) Kaynak ülke ilkesi, bir iç pazar yaratmak açısından esas teşkil ettiğinden bu Yönergenin özü olarak addedilmelidir. Bu ilke, yeni iş modelleri ve bu tür hizmetlerin uygulamaya konulmasına temel teşkil edecek hukuki netliği medya hizmet sağlayıcılarına

sağlamak için tüm görsel-işitsel medya hizmetlerine uygulanmalıdır. Bu ilke, ayrıca, iç pazarda bilginin ve görsel-işitsel programların serbest dolaşımını güvence altına almak için de gereklidir.

(34) Güçlü, rekabetçi ve tümleşik bir Avrupa görsel-işitsel endüstrisini geliştirmek ve Avrupa Birliğinin tamamında medya çoğulculuğunu geliştirmek için bir medya hizmeti sağlayıcısı üzerinde sadece tek bir Üye Devletin yargı yetkisi olmalı ve bilgi çoğulculuğu Avrupa Birliğinin temel bir ilkesi olmalıdır.

(35) Yönerge kapsamındaki hizmetlerin sağlanmasıyla bağlantılı olarak, bir medya hizmet sağlayıcısı üzerinde sadece tek bir Üye Devletin yargı yetkisinin bulunduğu belirlenmesi amacıyla, kolaylıkla uygulanabilir bir dizi kıstasın tespit edilmesi zahmetli bir süreçle tasarlanmıştır. Bununla birlikte, Avrupa Birliği Adalet Divanının içtihatlarını dikkate almak ve yargı yetkisi boşluğu durumlarından kaçınmak amacıyla bir Üye Devletin yargı yetkisinin belirlenmesindeki son kıstas olan Avrupa Birliğinin İşleyişine Dair Antlaşmanın 49'dan 55'e kadar olan Maddeleri bağlamında kuruluş kıstasına atıfta bulunmak uygundur.

(36) Kaynak Üye Devletin, bu Yönergeyle eşgüdümlü olarak yayınların ulusal mevzuatıyla uyum sağlayıp sağlamadığını denetlemesi yükümlülüğü, Birlik hukuku çerçevesinde yayını alan Üye devletlerde aynı temellere dayalı olarak ikincil bir denetleme yapılmaksızın yayınların serbest dolaşımının sağlanması açısından yeterlidir. Ancak, yayını alan Üye Devlet, istisnai olarak ve belirli özel şartlar altında televizyon yayınlarının yeniden iletimini geçici şekilde durdurabilir.

(37) İsteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerinin serbest biçimde sağlanmasına kısıtlamalar getirmek, sadece 2000/31/EC Sayılı Yönerge'nin 3. Maddesinin (4), (5) ve (6) sayılı alt-maddelerinde önceden tesis edilmiş bulunan koşulları ve usulleri yineleyen koşullara ve usullere göre mümkün olabilir.

(38) Teknolojik gelişmeler, özellikle sayısal uydu programları ile ilgili olanlar, uygun düzenleme ve etkin uygulamayı güvence altına almak ve oyunculara görsel-işitsel medya

hizmeti içeriği üzerinde gerçek güç vermek üzere ikincil kıstasların uyarlanması gereği anlamına gelmektedir.

(39) Bu Yönerge Avrupa Birliğinde toplumun geneline sunulan hizmetlerle ilgili olduğundan, sadece bir veya daha fazla Üye Devlette toplum tarafından standart tüketici donanımıyla doğrudan veya dolaylı olarak alınabilen görsel-işitsel medya hizmetlerine uygulanmalıdır. “Standart tüketici donanımı” tanımı yetkili ulusal otoritelerce yapılmalıdır.

(40) Avrupa Birliğinin İşleyişine Dair Antlaşmanın 49’dan 55’e kadar olan maddeleri, yerleşme özgürlüğü temel hakkını ele almaktadır. Bu nedenle medya hizmet sağlayıcıları, genel itibarıyla yerleşecekleri Üye Devleti seçmekte özgür olmalıdırlar. Avrupa Adalet Divanı, “Antlaşma bir teşebbüsün yerleşik olduğu Üye Devlette o ülkeye yönelik hizmet vermemesi halinde, teşebbüsün hizmet sağlama özgürlüğünü kullanmasını yasaklamaz”⁽¹⁾ ifadesini de vurgulamıştır.

(41) Üye Devletler, kendi yargı yetkisi içindeki medya hizmeti sağlayıcılarına bu Yönergenin düzenlediği alanlar içinde, Birlik Hukukunun genel ilkeleriyle tutarlı olmasını sağlayarak, daha ayrıntılı ve daha katı kurallar uygulayabilmelidir. Bir Üye Devletin yargı yetkisi altındaki bir yayıncı kuruluşun, bir diğer Üye Devletin topraklarına bir televizyon yayınının tamamını veya çoğunluğunu yapması durumuyla karşılaşması halinde, Üye Devletlerin birbiriyle işbirliği yapması koşulu ve ihlal hallerinde ise Avrupa Adalet Divanı⁽²⁾ içtihatlarının daha etkin bir yöntemle birleştirilerek kanunlaştırılması, kaynak ülke ilkesinin uygun biçimde uygulanmış olup olmadığı sorgusuna hiç girmeden, Üye Devletlerin önemsedikleri hususları dikkate alan uygun bir çözüm olabilir. Genel kamu çıkarı kurallarına ilişkin ilke, Adalet Divanının Avrupa Topluluğu Antlaşmasının 43 ve 49. Maddelerine (şimdiki Avrupa Birliğinin İşleyişine Dair Antlaşmanın 49. ve 56. Maddeleri) ilişkin içtihatlarında geliştirilmiş ve diğerlerinin yanı sıra tüketicilerin korunması, küçüklerin korunması ve kültür politikasına ilişkin kuralları da içermektedir. İşbirliği talebinde bulunan Üye Devlet, söz konusu özel ulusal kurallarının, yansız bakıldığında gerekli olduğunu, ayrımcılık gözetmeyecek şekilde uygulandığını ve orantılı olmasını temin etmelidir.

(42) Bir Üye Devlet, bir diğer Üye Devlette yerleşik bulunan bir medya hizmet sağlayıcısı tarafından bir yayının tamamen veya çoğunlukla kendi topraklarına yönelik yapılıp yapılmadığını her bir durum bazında değerlendirirken, reklam ve/veya abone gelirlerinin kaynağı, hizmetin temel dili ya da özellikle alındığı Üye

(1) C-56/96 VT4 Davası, paragraf 22; C-212/97 Centros Erhvervs-og Selskabsstyrelsen'e karşı Davası; Şuna da bakınız: C-11/95 Komisyon Belçika Krallığı'na karşı Davası ve C-14/96 Paul Denuit Davası

(2) C-212/97 Centros Erhvervs-og Selskabsstyrelsen'e karşı Davası;
C- 33/74 Van Binsbergen Bestuur van de Bedrijfsvereniging'e karşı Davası; C-23/93 TV 10SA Commissariaat voor de Media'ya karşı davası, Paragraf 21.

Devlet içindeki kamuyu hedefleyen programların veya ticari iletişimlerin varlığı gibi göstergelere atıfta bulunabilir.

(43) Bu Yönerge kapsamında, kaynak ülke ilkesinin uygulamasına rağmen, Üye Devletler yine de televizyon yayınlarının serbest dolaşımını kısıtlayan önlemleri, sadece bu Yönergede yer alan koşullar altında ve ortaya konan usulü takip ederek alabilir. Ancak Adalet Divanı tutarlı bir biçimde, Antlaşmanın temel bir ilkesinden muafiyet gibi, hizmet sağlama özgürlüğüne getirilecek her kısıtlamanın sınırlı bir şekilde yorumlanması zorunluluğuna hükmetmiştir⁽¹⁾.

(44) Avrupa Komisyonu, Avrupa Birliği içinde Büyüme ve İş alanlarının Daha İyi Düzenlenmesi Hakkındaki Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyine sunduğu Tebliğde, özellikle, ilgili sektör ve sorun için yasamanın tercih edilebilir olup olmadığını ya da ortak düzenleme veya özdenetim gibi seçeneklerin dikkate alınmasının gerekip gerekmediğini tespit amacıyla uygun düzenleyici yaklaşımın özenli bir analiz gerektirdiğine vurgu yapmıştır. Bunun da ötesinde, deneyimler, Üye Devletlerin farklı hukuki geleneklerine göre uygulanan ortak ve öz-denetim mekanizmalarının, yüksek düzeyde tüketici koruması sağlanmasında önemli bir rol oynayabildiğini göstermiştir. Gelişen görsel-işitsel medya hizmetleri sektöründe kamu çıkarı hedeflerine ulaşmayı amaçlayan önlemler, hizmet sağlayıcılarının bizzat kendilerinin aktif destekleriyle alınmaları halinde daha da etkili olacaktır. Bu yüzden özdenetim; iktisadi işletmelerin, sosyal ortakların, sivil toplum örgütlerinin veya derneklerin kendi aralarında ve kendileri için genel rehber ilkeler oluşturabilmelerini sağlayan bir çeşit gönüllülük girişimini oluşturmaktadır.

Üye Devletler, farklı hukuki geleneklerine uygun olarak, etkin özdenetimin yürürlükteki yasama, yargı ve/veya idari mekanizmaları tamamlayıcı olarak oynadığı rolü ve bu Yönergenin amaçlarına ulaşılmasında yararlı katkısını kabul etmelidir. Ancak özdenetim, her ne kadar bu Yönergenin belirli hükümlerinin uygulanmasında tamamlayıcı bir yöntem olsa da, ulusal kanun koyucunun yükümlülüklerinin ikamesini teşkil etmemelidir. Ortak denetim, asgari düzeyde, Üye Devletlerin hukuki geleneklerine uygun olarak öz-denetim ve ulusal kanun koyucu arasında yasal bir bağlantı oluşturur. Ortak denetim, amaçların karşılanmadığı durumlarda Devlet müdahalesi olasılığına izin vermelidir. Üye Devletlerin mevzuatı uyarlamayla ilgili resmi yükümlülükleri saklı kalmak kaydıyla, bu Yönerge öz-denetim ve ortak denetimin kullanımını teşvik etmektedir. Bu durum, ne Üye Devletleri ortak ve/veya öz-denetim rejimleri oluşturmaya zorunlu tutmalı ne de Üye Devletler içinde

hâlihazırda yürürlükte olan ve etkin bir şekilde çalışan

- (3) C-355/98 Komisyon Belçika'ya karşı Davası [2000] ECR I-1221, Paragraf 28; C-348/96 Calfa Davası [1999] ECR I-0011, paragraf 23.

ortak veya özdenetim girişimlerine zarar vermeli veya tehlikeye sokmalıdır.

(45) Görsel-işitsel medya hizmetlerinin özel doğasından ve özellikle bu hizmetlerin insanların fikirlerini oluşturma şekli üzerindeki etkisinden dolayı, kullanıcıların bu hizmetlerin içeriğinden kimin sorumlu olduğunu kesin olarak bilmeleri esastır. Bu yüzden, Üye Devletlerin, kullanıcıların medya hizmeti sağlayıcısı hakkındaki bilgiye istedikleri zaman kolay ve doğrudan erişimini sağlamaları önemlidir. Her Üye Devlet, Birlik hukukunun ilgili tüm diğer hükümleri saklı kalmak kaydıyla, bu amacın nasıl gerçekleştirileceği hususundaki uygulama ayrıntılarını kendisi belirler.

(46) Engellilerin ve yaşlıların Birliğin sosyal ve kültürel hayatına katılma ve bütünleşme hakkı, erişilebilir görsel-işitsel medya hizmetlerinin sağlanmasıyla ayrılmaz biçimde ilişkilidir. Erişilebilirliği gerçekleştirme araçları; işaret dili, altyazı, işitsel-tarif ve kolayca anlaşılabilir mönü gezintisini içermeli, ancak bunlarla sınırlı kalmamalıdır.

(47) ‘Medya okuryazarlığı’, tüketicilerin medyayı etkin ve güvenli kullanmalarına imkân sağlayacak becerileri, bilgiyi ve anlayışı ifade etmektedir. Medya okur-yazarı insanlar, bilinçli seçimler yapabilir, içerik ve hizmetlerin özelliğini anlayabilir ve yeni iletişim teknolojileri tarafından sunulan fırsatların tamamından yararlanabilir. Kendilerini ve ailelerini zararlı ve saldırgan unsurlardan, daha iyi koruyabilirler. Bu sebeple, medya okur-yazarlığının toplumun tüm kesimlerinde gelişmesi desteklenmeli ve gelişimi yakından takip edilmelidir. Avrupa Parlamentosu ve AB Komisyonunun 20 Aralık 2006 tarihli küçüklerin ve insan onurunun korunması ve Avrupa görsel işitsel ve çevrimiçi bilgi hizmetleri endüstrisinin rekabet edebilirliğine ilişkin cevap hakkı konulu Tavsiye Kararı, örneğin; öğretmen ve öğrencilerin sürekli eğitimi, çok erken yaştan itibaren çocuklara dönük, ebeveynlere açık oturumların da dâhil olduğu özel İnternet eğitimi verilmesi veya İnternetin sorumlu kullanımı hakkında bilgi sağlamak amacıyla tüm iletişim medyasının dâhil olduğu yurttaşları hedefleyen ulusal kampanyaların düzenlenmesi gibi medya okur-yazarlığının teşvik edilmesi için bir dizi olası önlemleri zaten içermektedir.

(48) Kamu için büyük önem arz eden olayların televizyon yayın hakları yayıncılar tarafından münhasıran satın alınabilir. Ancak, haber yapımı ve program hazırlama çeşitliği yoluyla Avrupa Birliği bünyesinde çoğulculuğun geliştirilmesi ve Avrupa Birliği Temel Haklar Şartının 11. Maddesine benimsenen ilkelere saygı duyulması esastır.

(49) Üye Devletlerin, habere erişim hakkını korumak ve Olimpiyat Oyunları, Dünya Futbol Kupası ve Avrupa Futbol Şampiyonası gibi toplum için yüksek öneme haiz

ulusal veya ulusal olmayan olayların televizyon yayınına kamunun geniş çaplı şekilde erişimini sağlamak amacıyla önlemler alabilme gerekliliği esastır. Bu amaçla, Üye Devletler yargı yetkileri altındaki bu tür olaylara ilişkin yayıncı kuruluşların münhasır yayın haklarının kullanımını düzenlemeye yönelik Birlik hukukuyla uyumlu önlemleri alma hakkını ellerinde bulundurlar.

(50) Potansiyel yasal belirsizlik ve pazar bozulmalarından kaçınmak ve televizyon hizmetlerinin serbest dolaşımıyla meşru bir genel çıkarı korumaya alan ulusal önlemlerin

boşa çıkarılması ihtimalinin engellenmesi gereksinimini dengelemek amacıyla bir Avrupa Birliği çerçevesinde düzenlemeler yapmak gereklidir.

(51) Özellikle, yayıncılar üzerinde yargı yetkisine sahip olma hükmünden ayrı olarak, yayıncıların bir Üye Devlet içinde muhtemelen satın almış oldukları toplum için yüksek öneme haiz olduğu düşünülen olayların münhasır haklarının kullanımına ilişkin hükümler koymak uygundur. Ulusal önlemleri boşa çıkarma bakış açısıyla hakların spekülâtif satın alınmalarından kaçınmak amacıyla Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Birliği Konseyi'nin 97/36/EC sayılı Yönergesinin⁽²⁾ yayımlanmasını müteakiben, yürürlüğe konuluş tarihinden sonra meydana gelecek olaylara ilişkin olarak bu hükümleri sözleşmelere uygulamak gereklidir. Bu Yönergenin yayım tarihinden önceki tarihi taşıyan sözleşmeler yenilendiği zaman yeni sözleşmeler olarak addedilecektir.

(52) Bu yönergenin amaçları kapsamında toplum için önemli olayların belirli kıstasları karşılaması gereklidir; şöyle ki, bu olaylar, olaylara ait hakları yasal olarak satma yetkisine sahip bir olay organizatörü tarafından önceden tertiplenen ve Birlik içinde veya belirli bir Üye Devlette ya da belirli bir Üye Devletin önemli bir parçasında genel olarak kamunun ilgisine haiz başlıca olayları ifade eder.

(53) Bu Yönergenin amaçları kapsamında, "ücretsiz televizyon" her üye Devlette geniş çapta hüküm süren yayıncılığın finansman türlerine (örneğin; lisans ücreti ve/veya bir kablo şebekesine ödenen temel bazdaki abone ücreti gibi) ek olarak ister kamu ister ticari olsun bir kanaldaki kamuya ücretsiz olarak erişebilir programların yayını ifade eder.

(54) Üye Devletler, üçüncü ülkelerden gelen ve 2. Maddede belirlenen koşulları karşılamakta yetersiz kalan görsel-işitsel medya hizmetlerine ilişkin olarak, Birlik hukukuna ve Birliğin uluslararası yükümlülüklerine uymak kaydıyla, uygun gördükleri her tür önlemi almakta serbesttir.

(1) RG L 378, 27.12.2006, s. 72.
L 202, 30.7.1997, s. 60.

(2) RG

(55) Avrupa Birliği içindeki izleyicilerin çıkarlarının tam anlamıyla ve uygun biçimde korunmasını sağlamak ve temel haber alma özgürlüğünü korumak için, kamu için büyük önem arz eden olayların münhasır televizyon yayın haklarını kullananlar, diğer yayıncılara genel haber programları için kısa gösterim hakkını, münhasır hakları dikkate alarak, adil, makul ve ayırım gözetmeyen bir şekilde vermelidir. Bu koşullar, kamu için büyük önem arz eden olay gerçekleşmeden önce, diğer yayıncılara hakkı kullanma için yeterli süreyi sağlamak amacıyla zamanında tebliğ edilmelidir. Bir yayıncı bu hakkı, her bir durum bazında özellikle kendi adına hareket eden bir aracı yoluyla kullanabilmelidir. Bu tür kısa gösterimler, tematik spor kanalları da dâhil olmak üzere, her bir kanal tarafından AB çapındaki yayınlar için kullanılabilir ve 90 saniyeyi geçmemelidir. Kısa gösterimlere erişim hakkı, sadece gerektiği yerlerde sınır-ötesi düzeyde uygulanmalıdır. Bu sebeple, bir yayıncı öncelikle, kamu için büyük önem arz eden olayların münhasır haklarına sahip aynı Üye Devlette yerleşik bir yayıncıdan erişim talep etmelidir.

Genel haber programları kavramı, kısa gösterimlerden oluşan bir derlemenin eğlence amaçlı programlar içine yerleştirilmesini kapsamamalıdır. Kaynak ülke ilkesi, kısa gösterimin hem erişimine hem de iletimine uygulanmalıdır. Sınır-ötesi bir durumda, bu farklı kanunların sırasıyla uygulanması anlamına gelmelidir. Öncelikle, kısa gösterimlere erişmek için, ilk sinyali sağlayan (bir başka deyişle erişim veren) yayıncı kuruluşun yerleşik olduğu Üye Devletin kanunu uygulanmalıdır. Bu, genellikle olayın gerçekleştiği Üye Devlettir. Üye bir Devletin söz konusu olay için eşdeğer bir erişim sistemi kurması halinde, her halükarda bu Üye Devletin kanunu uygulanmalıdır. İkinci olarak, kısa gösterimlerin iletimi için, kısa gösterimleri ileten yayıncı kuruluşun yerleşik olduğu Üye Devletin kanunu uygulanmalıdır.

(56) Bu Yönergenin kamu için büyük önem arz eden olaylara kısa haber bildirimini amacıyla erişimine ilişkin koşulları, Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin 22 Mayıs 2001 tarih ve 2001/29/EC sayılı bilgi toplumunda⁽¹⁾ telif hakları ve bağlantılı hakların belirli yönlerinin uyumlaştırılmasına (1) dair Yönergesine ve telif hakkı ve komşu haklar alanındaki ilgili uluslararası sözleşmelere aykırı olmamalıdır. Üye Devletler, kamu için büyük önem arz eden olaylara erişimi bu Yönerge kapsamında yayıncının sinyaline erişimi sağlayarak kolaylaştırmalıdır. Ancak, Üye Devletler bu Yönerge kapsamında diğer eşdeğer yolları seçebilir. Bu yollar, diğerlerinin yanı sıra, sinyale erişim hakkı vermeden önce bu olayların gerçekleştiği yere erişim hakkını içerir. Yayıncıların, daha ayrıntılı anlaşmalara imza atmaları engellenmemelidir.

(1) RG L 167, 22.6.2001, s. 10.

(57) Kendi haber programlarının canlı televizyon yayınına sağlayan medya hizmet sağlayıcılarının, kısa gösterimleri çıkararak tek bir program şeklinde biçimlendirmeye zorunlu kalmadan canlı iletim sonrasında isteğe-bağlı tarzda sunma uygulamaları da sağlanmalıdır. Bu imkân, aynı medya hizmet sağlayıcısı tarafından yapılan birebir aynı televizyon yayın programının isteğe bağlı sunumuyla sınırlı olmalıdır; böylece bu imkân kısa gösterimlere dayalı isteğe bağlı yeni iş modelleri yaratmak için kullanılmayabilir.

(58) İsteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetleri, kullanıcının tercih ve kontrolünü uygulayabilmesi ve toplum üzerindeki etkileri⁽²⁾ açısından televizyon yayınlarından farklıdır. Bu durum, isteğe-bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerine, işbu Yönergenin sadece temel kurallarıyla uyumlu olması gereken daha gevşek düzenleme getirilmesini haklı kılmaktadır.

(59) Görsel-işitsel medya hizmetlerindeki zararlı içeriğin varlığı, yasa koyucular, medya endüstrisi ve ebeveynler için bir kaygıdır. Ayrıca, özellikle yeni platformlar ve yeni ürünler bağlamında yeni zorluklar da olacaktır. Bu sebeple, Görsel-işitsel ticari iletişimleri de içeren tüm görsel-işitsel medya hizmetlerinde insan onurunun yanı sıra küçüklerin de fiziki, zihinsel ve ahlaki gelişimlerini koruyan kuralların getirilmesi gereklidir.

(60) İnsan onurunun ve küçüklerin fiziksel, zihinsel ve ahlaki gelişiminin korunması için alınan nlemler, Avrupa Birliği'nin Temel Haklar şartında belirtilen temel ifade

özgürlüğü hakkı ile titizlikle dengelenmelidir. Kişisel kimlik numaralarının (PIN kodları), filtreleme sistemlerinin veya sınıflandırmanın kullanımı gibi önlemlerin amacı, bu nedenle insan onuru ve küçüklerin fiziksel, zihinsel ve ahlaki gelişimine, özellikle isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetleri bağlamında yeterli düzeyde korumayı güvence altına almak olmalıdır. Küçüklerin ve insan onurunun korunması ve cevap hakkı konulu Tavsiye Kararı, filtreleme sistemlerinin ve sınıflandırmanın önemini daha önceden benimsemiş ve kullanıcılara erişim sağlayıcısına abone olduklarında düzenli olarak etkili, güncellenebilir ve kolay kullanımlı filtreleme sistemi sağlamak veya özellikle çocukları hedefleyen, otomatik filtreleme sistemli hizmetlere erişimle donatmak gibi küçüklerin yararına bir dizi olası önlemleri içermiştir.

(2) C-89/04 *Mediakabel davası*

(61) Üye Devletlerin yargı yetkisindeki medya hizmet sağlayıcıları, çocukların cinsel istismarı ve çocuk pornosuyla mücadele hakkındaki 22 Aralık 2003 tarih ve 2004/68/JHA sayılı Avrupa Birliği Konseyi Çerçeve Kararı⁽¹⁾ hükümlerine göre, çocuk pornografisinin dağıtımına ilişkin bir yasağa her halükarda tabi olmalıdır.

(62) Bu Yönerge ile insan onurunun ve küçüklerin fiziksel, zihinsel ve ahlaki gelişimlerinin korunmasına dair getirilen hükümlerin hiç biri, bu çıkarları korumak için alınacak önlemlerin görsel-işitsel medya hizmetlerinin kamu otoritelerince önceden denetimi yoluyla uygulanması hususunu gerektirmez.

(63) Kültürel amaçlara sahip programları üreten kişilerin ve endüstrilerin faaliyetlerine başlamalarını ve sürdürmelerini kolaylaştırmak için eşgüdüm gereklidir.

(64) Görsel-işitsel Avrupa yapımları için Birliğin tüm kamu ve özel televizyon yayımlarına ilişkin olarak öngördüğü asgari yükümlülükler, yukarıda bahsedilen endüstrilerdeki yapım, bağımsız yapım ve dağıtımını geliştirmenin bir aracı olmuş ve aynı amaca hâlihazırda yarar sağlayan ve yarar sağlaması için önerilecek diğer gereçleri tamamlayıcı niteliktedir.

(65) Bu sebeple, Üye Devletlerde sadece ulusal pazarlar açan genel kurallar tesis ederek değil, aynı zamanda uygulanabilir yerlerde ve uygun yollarla tüm üye Devletlerin televizyon yayınlarının büyük bir oranında Avrupa yapımlarına yer vererek gerekli yatırımların yapılmasını tekrar eski gücüne getirmek amacıyla televizyon yapımları için yeterli büyüklükte pazarlar geliştirmek gereklidir. Tesis edilen kuralların uygulanışı ve amaçların yerine getirilip getirilmediğine dair bir gözetim sağlamak için Üye Devletler, bu Yönergede yer alan Avrupa eserlerine ve bağımsız yapımlara ayırdıkları oranların uygulaması hakkında Komisyona bir rapor sunması gereklidir. Bu tür oranların hesaplanmasında Yunanistan'ın ve Portekiz'in özel durumlarının dikkate alınması gerekmektedir. Komisyon diğer Üye Devletleri bu raporlar hakkında bilgilendirmeli ve raporların eşliğinde, uygun görmesi halinde özellikle geçen yıllara ilişkin sağlanan gelişmeyi, ilk yayınların programlamalarındaki oranını, yeni televizyon yayıncılarının özel durumlarını ve görsel-ışitsel yapım kapasitesi düşük veya sınırlı dil alanı olan ülkelerin özel konumunu dikkate alan bir görüş sunmalıdır.

(66) Görsel-ışitsel Avrupa eserlerinin yapım ve dağıtım faaliyeti ve gelişimini teşvik etmek için, özellikle görsel-ışitsel yapım kapasitesi düşük veya sınırlı dil alanı olan ülkelerde uygun önlemlerin benimsenmesi yönündeki bakış açısıyla, bu Yönergenin amaçlarının uygulanışını geliştirmek üzere Birlik hukukuyla uyumlu uygun gereçlerin ve işlemlerin araştırılması önemlidir.

(1) RG L 13, 20.1.2004, s. 44.

(67) Avrupa eserleri oranlarına, ekonomik gerçekler dikkate alınarak ulaşılmak zorundadır. Bu sebeple, bu amacı başarmak için kademeli bir sisteme gerek vardır.

(68) Uygulanabilir olduğu yerlerde, yayıncı kuruluşlardan bağımsız hareket eden yapımcıların ürettiği bağımsız yapımların yayınlarına belirli bir yayın oranı taahhüt etmek, özellikle küçük ve orta ölçekli kuruluşların oluşması başta olmak üzere televizyon yapımında yeni kaynakların doğmasını teşvik edecektir. Bu da, yaratıcı yeteneklere,

kültürel mesleklere ve kültür alanında çalışanlara yeni fırsatlar ve pazarlama kapıları sunacaktır.

(69) İsteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerinin, televizyon yayınlarının yerini kısmen alma potansiyeli vardır. Buna bağlı olarak, bu hizmetler, uygulanabilmesi halinde, Avrupa eserlerinin yapımı ve dağıtımını teşvik etmeli ve böylece kültürel çeşitliliğin gelişmesine faal olarak katkıda bulunmalıdır. Avrupa eserleri için bu tür bir destek örneğin; bu tür hizmetler tarafından Avrupa eserlerinin üretimine ve haklarının satın alınmasına sağlanacak maddi katkılar, isteğe bağlı video kataloglarındaki Avrupa eserlerine asgari bir oran vermek veya elektronik program rehberlerinde Avrupa eserlerini çekici bir şekilde tanıtmak şeklinde olabilir. Görsel-işitsel medya hizmetleri tarafından Avrupa eserlerinin geliştirilmesiyle ilgili hükümlerin uygulanmasının düzenli olarak yeniden gözden geçirilmesi önemlidir. Bu Yönerge kapsamında oluşturulan raporlar çerçevesinde, Üye Devletler, bu tür hizmetler tarafından Avrupa eserlerinin üretimine ve haklarının satın alınmasına yapılacak mali katkıyı, görsel-işitsel medya hizmetleri kataloglarındaki Avrupa eserleri oranını ve bu tür hizmetlerce sunulan Avrupa eserlerinin gerçek tüketimini de bilhassa dikkate almalıdır.

(70) Üye Devletler, 16. Maddeyi uygularken, yayıncıları ortak yapım Avrupa eserlerine veya menşei Avrupa dışında olan Avrupa eserlerine yeterli bir oranı yayınlarında ayırmalarına teşvik etmelidir.

(71) 17. Maddede atfedilen “yayıncılardan bağımsız olan yapımcıları” tanımlarken Üye Devletler, yapımcı şirketin sahipliği, aynı yayıncıya sağlanan programların miktarı ve ikincil hakların sahipliği gibi kıstasları bilhassa uygun biçimde dikkate almalıdır.

(72) Üye Devletlerdeki dillerden tamamen farklı bir dilde yayın yapan kanallar, bu Yönergenin 16. ve 17. Maddeleri kapsamına girmemelidir. Bunun sonucu olarak, böyle bir dilin ya da dillerin kanalın tüm iletim süresini olmasa da önemli bir bölümünü teşkil etmesi halinde 16. ve 17. Maddeler, o iletim süresine ait bölüme uygulanamaz.

(73) Avrupa yapımlarının geliştirilmesine yönelik oluşturulan ulusal destek şemaları, Birlik hukukuyla uyum içinde oldukları ölçüde uygulanabilir.

(74) Görsel-işitsel medya hizmetlerini organize etme çerçevesinde, Üye Devletler, Avrupa'da görsel-işitsel yapımların desteklenmesi amacını, diğer yöntemlerin yanı sıra, Avrupa yapımlarına dönük yatırıma büyük ölçüde katkıda bulunma yükümlülüğü getirmek de dâhil olmak üzere belirli medya hizmet sağlayıcıları için bir kamu çıkarı görevi tanımlayarak da izleyebilir.

(75) Medya hizmet sağlayıcılar, program hazırlayıcılar, yapımcılar, yazarlar ve diğer uzmanların uluslararası izler kitleye hitap eden Avrupa görsel-işitsel kurgu filmlerini geliştirmeye yönelik daha ayrıntılı kavramlar ve stratejiler geliştirmeye teşvik edilmelidir.

(76) Sinematografik eserlerin, hak sahipleri ve medya hizmet sağlayıcıları arasında anlaşmaya varılan süreler içinde iletilmesinin sağlanması önemlidir.

(77) Sinematografik eserlerin her tür gösterimi için özel zaman dilimleri belirleme sorunu, öncelikle ilgili taraflar veya ilgili meslek uzmanları arasında varılacak anlaşmalar yoluyla çözüme kavuşturulacak bir husustur.

(78) Belirli bir dilin lehine olacak şekilde faal bir siyasanın uygulanmasına imkân tanımak amacıyla Üye devletler, bilhassa dille ilgili getirdiği kıstaslar temelinde, Birlik hukukuyla uyumlu olduğu müddetçe ve özellikle de, ilk iletimi diğer Üye Devletlerde yapılan yayınların yeniden iletimine uygulanabilir olmayan daha ayrıntılı veya daha katı kurallar getirmekte serbesttirler.

(79) İsteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerinin varlığı tüketicinin seçeneklerini artırmaktadır. İsteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerindeki görsel-işitsel ticari iletişimi düzenleyen ayrıntılı kuralların, teknik bakış açısından ne haklılığı kanıtlanmıştır ne de bir anlam içerdiği görünmektedir. Buna karşılık, tüm görsel-işitsel ticari iletişim, açık kamu siyasa hedeflerini karşılamak için, sadece tanımlayıcı kurallara değil, aynı zamanda temel düzeydeki niceliksel kurallara da saygı duymalıdır.

(80) “Sınır Tanımayan Televizyon” Yönergesindeki⁽¹⁾ televizyon reklâmlarına ilişkin hükümlerin belirli yönleri hakkındaki Komisyonun yorum tebliğinde de kabul edildiği üzere, yeni reklâm tekniklerinin gelişimi ve pazarlama yenilikleri, geleneksel yayın hizmetlerinde yer alan görsel-işitsel ticari iletişim için, geleneksel yayın hizmetlerinin isteğe bağlı yeniliklerle eşit şartlarda potansiyel olarak daha iyi rekabet edebilmelerini sağlayarak, etkili yeni fırsatlar doğurmuştur.

(81) Ticari ve teknolojik gelişmeler, kullanıcılara görsel-işitsel medya hizmetlerini kullanmalarında artan seçenek ve

(1) RG C 102, 28.4.2004, s. 2.

sorumluluk vermektedir. Genel çıkarların amaçlarıyla orantılı kalabilmek için, düzenleme televizyon yayınlarıyla ilgili belirli bir düzeyde esnekliğe izin vermelidir. Ayrım ilkesi televizyon reklâmı ve tele-alışveriş ile sınırlı tutulmalı, Üye bir Devlet aksine karar almadıkça, ürün yerleştirmeye belirli hallerde izin verilmelidir. Ancak ürün yerleştirme, gizli yapılması halinde, yasaklanmalıdır. Ayrım ilkesi, yeni reklâm tekniklerinin kullanımını engellememelidir.

(82) Bu Yönergenin kapsadığı uygulamalardan ayrı olarak, iç pazarda⁽²⁾ iş sahibinden-tüketiciye haksız ticari eylemlere dair 11 Mayıs 2005 tarih ve 2005/29/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyi Yönergesi, görsel-işitsel medya hizmetlerinde ortaya çıkan aldatıcı ve saldırgan uygulamalar gibi haksız ticari eylemlere uygulanmaktadır. Buna ilave olarak, sigara ve diğer tütün ürünlerinin⁽³⁾ yazılı basında, bilgi toplumu hizmetlerinde ve radyo yayıncılığında reklâm ve program desteklemesini yasaklayan Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin tütün ürünlerinin reklâmı ve program desteklemesine ilişkin Üye Devletlerin kanun, düzenleme ve idari hükümlerinin yaklaştırılması hakkındaki 26 Mayıs 2003 tarih ve 2003/33/EC sayılı Yönergesi, görsel-işitsel medya hizmetlerinin özel nitelikleri ışığında bu Yönerge hükümlerini etkilememelidir. Belli tıbbi ürünlerin genel kamuya reklâmını yasaklayan Topluluk mevzuatı hakkındaki Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin 6 Kasım 2001 tarih ve 2001/83/EC sayılı insan kullanımına ilişkin tıbbi ürünler Yönergesinin⁽⁴⁾88(1) Maddesi, aynı Maddenin 5. paragrafında da belirtildiği şekliyle ve bu Yönergenin 21. Madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla uygulanır. Bunun ötesinde, işbu Yönerge, Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyinin 20 Aralık 2006 tarih ve

1924/2006 sayılı beslenme ve gıdalara ilişkin yapılan sağlık şikâyetleri başlıklı Tüzüğü⁽⁵⁾ etkilememelidir.

(83) Televizyon izleyicileri gibi tüketicilerin çıkarlarının tam anlamıyla ve uygun biçimde korunmasını sağlamak için televizyon reklâmcılığının belirli sayıda asgari kurallara ve standartlara tabi tutulması gereklidir ve Üye Devletler, daha ayrıntılı veya daha katı kurallar oluşturma ve belirli durumlarda yargı yetkileri altındaki televizyon yayın kuruluşları için farklı koşullar ortaya koyma hakkını sürdürmek zorundadırlar.

(84) Üye Devletler, Birlik hukukuna gerekli saygıyı göstererek, dolaylı veya dolaysız şekilde bir veya birden fazla üye Devlet içinde alınamayan ve sadece ulusal kara alanına yönelik yayınlara ilişkin olarak, bu özel yayınları kolaylaştırmak amacıyla reklâm yerleştirme için farklı koşullar ve reklâm hacmi için farklı sınırlamalar oluşturabilmelidirler.

(2) RGL 149, 11.6.2005, s. 22. (3) RGL 152, 20.6.2003, s. 16. (4) RGL 311, 28.11.2001, s. 67. (5) RGL 404, 30.12.2006, s. 9.

(85) İzleyicilerin, sayısal kişisel kaydediciler benzeri yeni teknolojileri kullanmak ve artan kanal seçenekleri yoluyla reklâmlardan kaçınmak hususunda artan imkânları dikkate alındığında, izleyicileri korumak amacıyla reklâm kuşağı yerleştirilmesi hususunda ayrıntılı düzenleme yapılması bundan böyle mazur gösterilemez. Saatlik kabul edilebilir reklâm miktarının artırılmaması gerekmele birlikte, bu Yönerge program bütünlüğünü gereğinden fazla engellemediği takdirde yayıncılara yerleştirme açısından esneklik getirmelidir.

(86) Bu Yönerge, reklâmların programlar arasına yerleştirilmesinin tercih edildiği Avrupa televizyonunun özel karakterini koruma altına almayı amaçlamakta ve bu nedenle sinematografik eserler ve televizyon için hazırlanmış filmlerin yanı sıra halen özel koruma gerektiren bazı program kategorileri için olası kesintileri sınırlamaktadır.

(87) Her saat içinde %20'lik televizyon reklâm spotlarına ve tele alış-veriş spotlarına 'en çok izlenen saatler' (prime time) sırasında da uygulanmakta olan bir sınırlama

koyulmalıdır. Televizyon reklâm spotu kavramı, 1(1). Maddenin (i) bendi çerçevesinde belirtilen 12 dakikadan fazla olmayan bir süreye sahip televizyon reklâmı olarak anlaşılmalıdır.

(88) Tütün ürünlerinin bilinen veya ana faaliyetleri bu tür ürünlerin üretimini ve satışını içeren işletmelerin marka adlarını veya sembollerini ya da diğer ayırt edici özelliklerini kullanarak sigaralar veya diğer tütün mamullerine getirilen görsel-işitsel ticari iletişim yasağını delmenin yollarını, doğrudan tütün ürününden bahsetmeksizin, arayan dolaylı görsel-işitsel ticari iletişim şekilleri de dâhil sigara ve diğer tütün mamullerini tanıtan tüm görsel-işitsel ticari iletişimlerin yasaklanması gereklidir.

(89) Medya hizmet sağlayıcısının yargı yetkisi altında olduğu bir Üye Devlette sadece reçeteye tabi olarak alınan tıbbi ürünlerin ve tıbbi tedavilerin tüm görsel-işitsel ticari iletişiminin yasaklanması ve alkol ürünlerinin televizyon reklâmına ilişkin katı kıstasların konulması da gereklidir.

(90) Gizli görsel-işitsel ticari iletişim, tüketiciler üzerindeki olumsuz etkisi nedeniyle bu Yönerge tarafından yasaklanan bir uygulamadır. Gizli görsel-işitsel ticari iletişim yasağı, izleyicinin ürün yerleştirmenin varlığı hakkında uygun bir şekilde bilgilendirildiği bu Yönerge çerçevesinde, yasal ürün yerleştirmeyi kapsamamalıdır. Bu bilgilendirme belirli bir programda ürün yerleştirmenin yapıldığını işaret etmek suretiyle, örneğin tarafsız bir logo aracılığıyla, yapılabilir.

(91) Ürün yerleştirme, sinematografik eserlerde ve televizyon için üretilen görsel-işitsel eserlerde kullanılan bir uygulamadır. Eşit şartlar sağlamak ve böylece Avrupa medya endüstrisinin rekabet edebilirliğini teşvik etmek

için ürün yerleştirmeye dair kurallar koymak gereklidir. Bu Yönergede getirilen ürün yerleştirme tanımı, bir ürün, hizmet veya ticari markanın, ücret veya benzeri bir karşılıkla, program içine dâhil edilerek veya atıf yapılarak, program içinde gösterildiği her tür görsel işitsel ticari iletişimi kapsar. Ödül ve yapıma ait ürünler gibi mal ve hizmetlerin ücretsiz tedariki, ancak yer alan ürün ve hizmetlerin anlamlı bir değer taşıması halinde ürün yerleştirme olarak kabul edilmelidir. Ürün yerleştirme, görsel-işitsel ticari iletişime uygulanan aynı niteliksel kural ve kısıtlamalara tabi olmalıdır. Program desteklemeyi ürün

yerleştirmeden ayıran kesin kriter, ürün yerleştirmede bir ürüne atfın bir programın içinde yer alması sebebiyle, Madde 1 (m) bendinde yer alan tanım “içinde” kelimesini içermektedir. Buna karşın, program destekleyicisine atf yapan öğeler program süresince gösterilebilir, ancak bunlar program içeriğinin bir parçası değildir.

(92) Ürün yerleştirme, ilke olarak yasaklanmalıdır. Bununla birlikte, bazı tür programlar için olumlu bir liste temelinde muafiyetler uygun olacaktır. Bir Üye Devlet, sadece kendisinde münhasıran üretilmemiş programlarda ürün yerleştirmeye izin vererek, bu muafiyetleri, kısmen ya da tamamen, uygulamayabilir.

(93) Bunun da ötesinde, program destekleme ve ürün yerleştirme, medya hizmet sağlayıcısının editoryal bağımsızlığını ve sorumluluğunu etkileyecek şekilde program içeriğini etkilemeleri halinde yasaklanmalıdır. Bu durum tematik yerleştirmelere ilişkindir.

(94) Antlaşmanın Üye Devletlere yüklediği görevlerle uyumlu biçimde, Üye Devletler bu Yönergeyi uyarlamakla ve etkin biçimde uygulamakla sorumludur. Üye Devletler, bu Yönergenin tarafsız ve şeffaf bir biçimde uygulamasında görevlerini yerine getirebilmeleri için kendi hukuki teamülleri ile kurulu yapılarına ve özellikle yetkili bağımsız düzenleyici kurumlarının yapılarına göre uygun araçlar seçme konusunda serbesttirler. Özellikle de, Üye Devletler tarafından seçilen bu araçlar, medya çoğulculuğunun geliştirilmesine katkıda bulunmalıdır.

(95) Bu Yönergenin doğru uygulanmasını sağlamak için Üye Devletlerin yetkili düzenleyici kurumları ile Komisyon arasında yakın işbirliği gereklidir. Benzer şekilde, Üye Devletlerin birbirleri ve Üye Devletlerin düzenleyici otoritelerinin birbirleri arasındaki yakın işbirliği, bir Üye Devlet içinde yerleşik bulunan yayıncı kuruluşların bir diğer Üye Devlet üzerinde olabilecek etkisi açısından özellikle önemlidir. Lisans verme usullerine ulusal mevzuatta yer verilmesi halinde ve birden fazla Üye Devleti ilgilendirmesi durumunda, bu tür lisanslar verilmeden önce ilgili kurumlar arasında temaslar yapılması arzu edilen bir husustur. Bu işbirliği, bu Yönergenin eşgüdümünü sağladığı tüm alanları kapsmalıdır.

(96) Öz-tanıtım faaliyetlerinin, içinde yayıncı kuruluşun kendi yapımlarını, hizmetlerini, programlarını veya kanallarını tanıttığı özel bir reklâm şekli olduğunun açıkça belirtilmesi gereklidir. Özellikle, gelecek programların alıntularından oluşan tanıtıcı gösterimler, programlar olarak işlem görmelidir.

(97) Yayıncı kuruluşlar tarafından kendi programlarına ve bu programlarından doğrudan türetilen ek yapımlara ilişkin duyurulara veya kamu hizmeti duyurularına ya da ücretsiz yayınlanan yardım çağrıları için tahsis ettikleri günlük iletim süresi, reklâma ve tele alış-verişe tahsis edilmesi mümkün olan günlük veya saatlik azami iletim süresi miktarlarına dâhil edilmemelidir.

(98) Rekabet bozulmalarından kaçınmak için, bu muafiyet, hem doğrudan söz konusu programlardan türetilmiş hem de bu programlara ek olarak yapılmış iki koşulu da yerine getiren ürünlere ilişkin duyurularla sınırlandırılmalıdır. “Ek” tanımı özellikle izler kitlenin bu programlarla etkileşebilmesine ve yarar sağlamasına imkân sağlama amacı taşıyan ürünlere atıfta bulunmaktadır.

(99) Birlik içindeki mal ve hizmetler için hakiki bir piyasa ortamı ve bir bütün olarak işletmeciler için ekonomik anlamda önemli bir faaliyet teşkil eden tele alış-verişin geliştirilmesi bakış açısıyla, bu tür yayıncı kuruluşların şekil ve içeriğini düzenleyen yerinde ve uygun standartlar koyarak yüksek düzeyde bir tüketici korumasının sağlanması zaruridir.

(100) Yetkili ulusal makamlar için ilgili hükümlerin uygulanışının denetlenmesinde, tele alış-verişle münhasıran iştilgal olmayan kanallara ilişkin olarak bir taraftan tele alış-veriş spotları, reklâm spotları ve diğer reklâm şekillerine tahsis ettikleri süre ile bir taraftan da tele alış-veriş pencerelerine tahsis ettikleri süre arasındaki ayırımı yapmak önemlidir. Bu yüzden, pencerenin başlangıcında ve sonunda en azından görsel ve işitsel yollarla her pencerenin açıklıkla teşhis edilmesi gerekli ve yeterlidir.

(101) Bu Yönerge; haberler, spor olayları, filmler, belgeseller ve drama gibi geleneksel program unsurları olmayan, münhasıran tele alış-verişe ve öz-tanıtıma tahsis edilmiş kanallara, sadece bu Yönergenin amaçları doğrultusunda ve bu tür kanalların Birliğin diğer hukuki gereçleri kapsamına alınması hakkı saklı kalmak kaydıyla uygulanır.

(102) Normal olarak televizyon yayıncıları, programlarının hakikatleri ve olayları adil biçimde sunmasını sağlamakla mükellef olmalarına karşın, bunların cevap hakkına veya eşdeğer çözümlere ilişkin olarak belli yükümlülüklerle tabi tutulmaları, yasal çıkarları herhangi bir televizyon program yayını sırasında yapılan bir açıklama yüzünden zedelenen herhangi bir kişinin, bu tür bir hakkı veya çözümü etkin biçimde kullanmasının mümkün olabilmesi için önemlidir.

(103) Televizyon yayıncılığı için cevap hakkı uygun bir yasal çözümdür ve çevrimiçi ortamda da uygulanabilir. Küçüklerin ve insan onurunun korunması ve cevap hakkına ilişkin Tavsiye Kararı, çevrimiçi medyaya ilişkin olarak cevap hakkını veya eşdeğer çözümleri yeterli biçimde sağlamak amacıyla ulusal mevzuatta veya yürürlükteki önlemlerin uygulanışına dönük uygun rehber ilkeleri zaten içermektedir.

(104) Bu Yönergenin amaçlarını; örneğin, görsel-işitsel medya hizmetleri için iç sınırları olmayan bir alan yaratma, aynı zamanda özellikle küçüklerin ve insan onurunun korunmasının yanı sıra engelli kişilerin haklarının geliştirilmesi gibi genel çıkar amaçlarının yüksek düzeyde bir koruma altına alınmasının sağlanması, Üye Devletlerin tek başlarına yeterli biçimde başarabilmeleri mümkün olmayacağından dolayı bu amaçlar, bu Yönergenin etkileri ve kapsamı nedeniyle Birlik çerçevesinde daha iyi düzeyde başarılabilir ve Birlik, Avrupa Birliği Antlaşmasının 5. Maddesinde tesis edildiği şekliyle yerindelik ilkesi uyarınca önlemler kabul edebilir. Aynı Maddede tesis edilmiş olan ölçülülük ilkesine göre de bu Yönerge, söz konusu amaçları başarmak için yapılması gerekenlerin ötesine geçmez.

(105) Bu Yönerge, Ek-1, Bölüm 2'de tesis edilen Yönergelerin ulusal mevzuata aktarılması için belirlenen süre sınırlamalarıyla ilişkili olarak Üye Devletlerin yükümlülüklerini etkilemez,

İŞBU YÖNERGEYİ KABUL ETMİŞTİR: BÖLÜM I

TANIMLAR

Madde 1

1. Bu Yönergenin amaçları doğrultusunda şu tanımlar uygulanacaktır:

(a) ‘görsel-işitsel medya hizmeti’ :

(i) Avrupa Birliğinin İşleyişine Dair Antlaşmanın 56. ve 57. Maddelerinde tanımlandığı üzere, bir medya hizmet sağlayıcısının editoryal sorumluluğu altında olan ve temel amacı Avrupa Parlamentosu ve AB Konseyi’nin 2002/21/EC sayılı Yönergesinin 2(a) maddesine uygun olarak bilgilendirmek, eğlendirmek ve eğitmek üzere elektronik iletişim ağları yoluyla kamuya program sağlayan bir hizmet anlamına gelmektedir. Bu tür bir görsel-işitsel medya hizmeti, ya bu Maddenin (e) bendinde tanımlanan bir televizyon yayını ya da bu maddenin (g) bendinde tanımlanan isteğe bağlı bir görsel-işitsel hizmeti ifade eder.

(ii) görsel-işitsel ticari iletişimi ifade eder.

(b) “program”, medya hizmet sağlayıcısı tarafından oluşturulan bir çizelge veya katalog içindeki tek bir öğeyi oluşturan bir dizi sesli veya sessiz hareketli görüntüler anlamına gelir ve şekil ve içeriği televizyon yayıncılığının şekil ve içeriği ile benzerlik gösterir. Program örnekleri; konulu uzun metrajlı filmler, spor olayları, durum komedileri, belgeseller, çocuk programları ve özgün dramaları içerir.

(c) “Editoryal sorumluluk” programların seçimi ve televizyon yayınlarında kronolojik bir çizelgede veya isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerinde ise bir katalog içinde düzenlenmesi üzerinde etkili kontrol uygulanması anlamına gelir. Sunulan içerik veya hizmetler açısından editoryal sorumluluğun ulusal mevzuat kapsamında herhangi bir hukuki yükümlülük gerektirmesi zorunlu değildir.

(d) “medya hizmet sağlayıcısı” görsel-işitsel medya hizmetinin görsel-işitsel içeriğinin seçiminde editoryal sorumluluğa sahip ve hizmetin düzenleniş şekline karar veren gerçek veya tüzel kişi anlamına gelir.

(e) “televizyon yayıncılığı” veya “televizyon yayını” (bir başka deyişle yayın akışlı görsel-işitsel medya hizmeti), programların program çizelgesine dayalı olarak eşzamanlı izlenebilmesi için medya hizmet sağlayıcısı tarafından sunulan görsel-işitsel medya hizmeti anlamına gelir.

(f) “yayıncı”, televizyon yayınları medya hizmet sağlayıcısı anlamına gelir.

(g) “isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmeti” (bir başka deyişle yayın akışsız görsel-işitsel medya hizmeti) programların kullanıcının seçtiği bir zamanda ve medya hizmet sağlayıcısı tarafından seçilen program katalogundan münferit isteği üzerine izlenmesi amacıyla medya hizmet sağlayıcısı tarafından sunulan görsel-işitsel medya hizmeti anlamına gelir.

(h) “görsel-işitsel ticari iletişim” ekonomik bir faaliyette bulunan özel veya tüzel bir kişinin, mal, hizmet veya imajını, doğrudan veya dolaylı olarak, tanıtmak amacıyla tasarlanmış sesli veya sessiz görüntüler anlamına gelir. Bu tür görüntüler, bir ücret veya benzeri bir karşılıkla ya da öz tanıtım amacıyla bir programla birlikte ya da bir program içine yerleştirilerek verilir. Görsel-işitsel ticari iletişim şekilleri diğerlerinin yanı sıra televizyon reklamları, program desteklemesi, tele-alışveriş ve ürün yerleştirmeyi kapsar.

(i) “televizyon reklamı” taşınmaz mülk, hak ve yükümlülükler dâhil olmak üzere mal veya hizmetlerin temininin bir ücret karşılığında tanıtımı amacıyla ticaret, iş, zanaat veya bir meslekle bağlantılı bir kamu veya özel teşebbüsü veya gerçek bir kişi tarafından bir ücret veya benzeri bir karşılıkla yapılan her türlü duyuru yayını veya öz-tanıtım yayını anlamına gelir.

(j) “gizli görsel-işitsel ticari iletişim”, medya hizmet sağlayıcısı tarafından reklam yapmak maksadıyla ve doğası gereği kamuyu yanlış yönlendirebilecek şekilde; bir mal üreticisinin veya bir hizmet sağlayıcısının faaliyetlerinin, ticari markasının, adının, hizmetlerinin, ürünlerinin programlarda sözcükler veya resimler ile tanıtılması anlamına gelir. Bu tür bir tanıtım, özellikle bir ücret karşılığında veya benzeri bir karşılıkla yapılması durumunda kasıtlı olarak değerlendirilir.

(k) “program desteklemesi” görsel-işitsel medya hizmetlerinin sağlanması veya görsel-işitsel eserlerin üretimiyle bağlantılı olmayan kamu veya özel bir teşebbüs veya gerçek bir kişinin adını, markasını, imajını, faaliyetlerini veya ürünlerini tanıtmak amacıyla görsel-işitsel medya hizmetlerinin veya programların finanse edilmesine yönelik yaptıkları her tür katkı anlamına gelir.

(l) “tele-alışveriş” taşınmaz mallar, hak ve yükümlülükler dâhil olmak üzere, bir ücret karşılığında mal veya hizmetlerin temini amacıyla kamuya yönelik doğrudan arz yayını anlamına gelir.

(m) “ürün yerleştirme” bir ürün, hizmet veya ticari markanın, ücret veya benzeri bir karşılıkla, program içine dâhil edilerek veya bunlara atıf yapılarak program içinde gösterildiği her tür görsel işitsel ticari iletişimi ifade eder.

(n) “Avrupa eserleri” aşağıdaki anlamlara gelir:

(i) Üye Devletlerde üretilen eserler,

(ii) Avrupa Konseyi Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesine taraf olan ve bir aşağıda yer alan 3. paragraftaki koşulları yerine getiren Avrupalı üçüncü Devletler tarafından üretilen eserler,

(iii) Birlik ve üçüncü ülkeler arasında görsel-işitsel sektör ile ilgili akdedilen anlaşmalar çerçevesinde ortaklaşa üretilen ve bu anlaşmaların her birinde belirtilen koşulları yerine getiren eserler.

2. 1. Paragrafın (n) bendinin (ii) ve (iii) alt-bentlerinde yer alan hükümlerin uygulanması, Üye Devletlerde üretilen eserlerin ilgili üçüncü ülkede ayrımcı önlemlere tabi olmaması şartına bağlıdır.

3. 1. Paragrafın (n) bendinin (i) ve (ii) alt-bentlerinde atfedilen eserler, esas olarak, aşağıdaki üç koşuldaki birine uymak şartıyla, Devletlerin bir veya birden fazlasında ikamet eden yazar ve çalışanlar tarafından üretilen eserlerdir:

(i) Bu Devletlerin bir veya birden fazlasında ikamet eden bir veya birden fazla yapımcı tarafından yapılır veya

(ii) Eserlerin yapımı bu Devletlerin bir veya birden fazlasında ikamet eden bir veya birden fazla yapımcı tarafından denetlenir ve kontrol edilir veya

(iii) Bu Devletlerin ortak yapımcılarının toplam ortak yapım maliyetlerine katkısı ağır basar ve ortak yapım sözü edilen Devletler dışında ikamet eden bir ya da birden fazla yapımcı tarafından kontrol edilmez.

4. 1. Paragrafın (n) bendi kapsamında Avrupa eserleri olmayan ancak Üye Devletler ve üçüncü Devletler arasında akdedilen ikili ortak yapım anlaşmaları çerçevesinde üretilen eserler, Birlik ortak yapımcılarının üretim toplam maliyetinin çoğunluğunu karşılaması ve yapımın Üye Devletlerin sınırları dışında ikamet eden bir ya da birden fazla yapımcı tarafından kontrol edilmemesi koşuluyla Avrupa eserleri olarak sayılır.

BÖLÜM II GENEL HÜKÜMLER *Madde 2*

1. Her Üye Devlet kendi yargı yetkisi altındaki medya hizmet sağlayıcıları tarafından iletilen bütün görsel-işitsel medya hizmetlerinin, o Üye Devlette kamu için amaçlanan görsel-işitsel medya hizmetlerine uygulanabilir hukuk sisteminin esaslarına uymalarını sağlayacaktır.

2. Bu Yönergenin amaçları kapsamında, bir Üye Devletin yargı yetkisi altındaki medya hizmet sağlayıcıları;

(a) o Üye Devlette 3ncü paragrafa uygun olarak yerleşik olanlar veya

(b) 4ncü paragrafın uygulanacağı sağlayıcılardır.

3. Bu Yönergenin amaçları kapsamında, bir medya hizmet sağlayıcısı aşağıdaki durumlarda bir Üye Devlette yerleşik kabul edilecektir:

(a) Medya hizmet sağlayıcısının o Üye Devlette merkez bürosunun olması ve görsel işitsel medya hizmetleriyle ilgili editoryal kararların o Üye Devlet içinde alınıyor olması halinde;

(b) Eğer bir medya hizmet sağlayıcısının merkez bürosu bir Üye Devlet içinde ancak görsel-işitsel medya hizmetleriyle ilgili kararlar başka bir Üye Devlet içinde alınıyorsa, medya hizmet sağlayıcısı, görsel-işitsel medya hizmeti faaliyetinin takibi ile iştigal eden işgücünün önemli bir kısmının olduğu Üye Devlette yerleşik sayılacaktır. Eğer görsel-işitsel medya hizmeti faaliyetinin takibi ile ilgilenen işgücünün önemli bir kısmı bu Üye Devletlerin her birinde faaliyet gösteriyorsa, medya hizmet sağlayıcısı merkez bürosunun bulunduğu Üye Devlette yerleşik kabul edilecektir. Eğer görsel-işitsel medya hizmeti faaliyetinin takibi ile ilgilenen işgücünün önemli bir kısmı bu Üye Devletlerin hiçbirinde faaliyet

göstermiyorsa, medya hizmet sağlayıcısı o Üye Devletin hukuk sistemine uygun olarak faaliyete ilk başladığı ülkede, o Üye Devletin ekonomisi ile istikrarlı ve etkili bir bağlantı kurması kaydıyla yerleşik kabul edilecektir;

(c) Eğer bir medya hizmet sağlayıcısının merkez bürosu bir Üye Devlette ancak görsel-işitsel medya hizmetine ilişkin kararlar bir üçüncü ülkede alınıyorsa ya da bunun tam tersi bir durum söz konusu ise, bu sağlayıcı, görsel-işitsel medya hizmeti faaliyetini takip eden işgücünün önemli bir kısmının faaliyet gösterdiği ilgili Üye Devlette yerleşik kabul edilecektir.

4. Paragraf 3'deki hükümlerin uygulanamayacağı medya hizmet sağlayıcıları aşağıda yer alan hallerde bir Üye Devletin yargı yetkisi altında kabul edilecektir:

(a) o üye devlet içinde konumlandırılmış uydu bağlantısını kullanmalar halinde;

(b) o Üye Devlet içinde konumlandırılmış uydu bağlantısını kullanmamalarına rağmen, o Üye Devlete ait uydu kapasitesini kullanmaları halinde.

5. Hangi Üye Devletin yargı yetkisine sahip olduğu sorusu paragraf 3 ve 4'deki hükümlere göre yanıtlanamıyorsa, medya hizmet sağlayıcısının Avrupa Birliği'nin İşleyişine Dair Antlaşmanın 49'den 55'e kadar olan maddelerinin anlamı çerçevesi içinde yerleşik olduğu Üye Devlet, yetkili Üye Devlet olacaktır.

6. Bu Yönerge, münhasıran üçüncü ülkelerde alınması amaçlanan ve bir veya daha fazla Üye Devlette doğrudan veya dolaylı olarak standart kullanıcı donanımı aracılığıyla kamu tarafından alınmayan görsel-işitsel medya hizmetlerine uygulanmaz.

Madde 3

1. Üye Devletler, yayın alım özgürlüğünü güvence altına alacaklar ve diğer Üye Devletlerden yapılan görsel-işitsel medya hizmetlerinin kendi topraklarında yeniden iletimini bu Yönerge ile düzenlenen alanlar içerisine giren sebeplerden ötürü kısıtlamayacaktır.

2. Televizyon yayını açısından, Üye Devletler, aşağıdaki koşulların gerçekleşmesi durumunda paragraf 1'de yer alan hükümden geçici olarak muaf olabilir:

(a) diğer bir Üye Devletten gelen bir televizyon yayınının Madde 27(1) ya da (2) ve/veya Madde 6'yı açıkça, ciddi ve endişelendirici bir şekilde ihlal etmesi halinde;

(b) Geçen 12 ay boyunca, yayıncı kuruluşun alt-bent (a)'yı önceden en az iki kez ihlal etmesi halinde;

(c) Herhangi bir ihlalin tekrar vuku bulması halinde İlgili Üye Devletin yazılı olarak yayıncı kuruluşa ve Komisyona iddia edilen ihlaller ve almak istediği önlemler hakkında bildirimde bulunmuş olması halinde;

(d) Alt-bent (c) çerçevesinde iletimde bulunan Üye Devletle ve Komisyonla yapılan danışmalar bildirim tarihini müteakip 15 gün içinde herhangi bir dostane çözüm üretmemesi ve iddia edilen ihlalin devam etmesi halinde,

Komisyon, Üye Devlet tarafından alınan önlemlere ilişkin kendisine gelen bildirim tarihini müteakip 2 ay içinde, söz konusu önlemlerin Birlik hukukuyla uyumlu olup olmadığına dair bir karar alacaktır. Eğer aldığı karar olumsuz ise Üye Devletten almış olduğu ihtilafli önlemlere ivedilikle son vermesi talep edilecektir.

3. 2. paragraf, ilgili yayıncı kuruluş üzerinde yargı yetkisi bulunan Üye Devletteki ihtilafli ihlallere yönelik uygulamaya konulan hiç bir işlem, çare veya yaptırımdan etkilenmez.

4. İsteğe bağlı görsel-ışitsel medya hizmetleri açısından, aşağıdaki koşulların oluşması halinde Üye Devletler belli bir hizmete yönelik olarak 1. paragraftan muaf olmak amacıyla önlem alabilirler;

(a) önlemler:

(i) aşağıda yer alan sebeplerin her birisi için gereklidir:

— Küçüklerin korunması ve ırk, cinsiyet, din veya milliyet temellerine dayalı nefret uyandırmaya karşı mücadeleyi ve bireylerin kişiliklerini ilgilendiren insan onuru ihlallerini de içeren, özellikle adli suçların önlenmesi, araştırılması, incelenme ve kovuşturmasını da içeren kamu politikası,

— Kamu sağlığının korunması,

— Ulusal güvenlik ve savunmanın korunması da dâhil olmak üzere kamu güvenliği,

— Yatırımcılar da dâhil olmak üzere tüketicilerin korunması;

(ii) (i) alt bendinde atıfta bulunulan amaçlara zarar veren veya bu amaçlara yönelik ciddi ve büyük bir zarar verme riski oluşturan isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerine karşı alınacaktır;

(iii) bu amaçlarla orantılı olacaktır;

(b) Üye Devlet, cezai bir inceleme çerçevesinde yürütülen eylemler ve ön kovuşturmanın da dâhil olduğu mahkeme kovuşturmasına zarar vermeksizin ve söz konusu önlemleri almadan önce:

(i) hizmet sağlayıcının yargı yetkisi altına girdiği Üye Devlete önlemler almasını talep etmiş olmalıdır ve ikinci

ülke bu tür önlemleri almamış veya alınan önlem yetersizdir;

(ii) Komisyonu ve hizmet sağlayıcının yargı yetkisi altında olduğu Üye Devleti bu tür önlemleri alma niyeti hakkında bilgilendirmiş olmalıdır.

5. Üye Devletler, acil durumlarda, 4 (b) paragrafında öngörülen koşullardan muaf olabilirler. Böyle bir durumda, önlemler, mümkün olan en kısa zamanda hizmet sağlayıcının yargı yetkisi altına girdiği Üye Devlete ve Komisyona, acil bir durum olduğunu düşünen Üye Devletin sebepleri belirtilerek bildirilecektir.

6. Komisyon, Üye Devletin 4 ve 5. paragraflarda atıfta bulunulan önlemlere ilişkin işlem yapma olasılığı saklı kalmak kaydıyla, bildirilen önlemlerin Komisyon hukukuna uygunluğunu

mümkün olan en kısa zamanda inceleyecektir. Komisyon, önlemlerin Komisyon hukukuna uygun olmadığı sonucuna varırsa, söz konusu Üye Devlete önerilen her türlü önlemi almaktan kaçınmasını veya söz konusu önlemlere acilen bir son verilmesini isteyecektir.

Madde 4

1. Üye Devletler, kendi yargı yetkileri kapsamındaki medya hizmet sağlayıcılarının, bu Yönerge ile düzenlenen alanlarda daha ayrıntılı ya da daha katı kurallara, bu kuralların Birlik hukuku ile uyumlu olmaları kaydıyla, uymalarını isteme konusundaki serbestilerini sürdürecektir.

2. Bir Üye Devletin:

(a) daha ayrıntılı veya daha katı genel kamu yararı kurallarını kabul etmek için paragraf 1 kapsamında özgürlüğünü kullanmış olması ve

(b) bir diğer Üye Devletin yargı yetkisi altındaki bir yayıncının televizyon yayınlarının tümünü veya önemli bir kısmını kendi topraklarına yönelik olarak yaptığını değerlendirmesi durumunda;

yargı yetkisine sahip Üye Devlet ile ortaya çıkan her türlü soruna karşılıklı tatmin edici çözümler getirebilmek amacıyla temas kurabilir. İlk Üye Devlet tarafından yapılan doğrulanmış talebin alınması üzerine, yargı yetkisine sahip Üye Devlet yayıncıya söz konusu genel kamu yararı kurallarına uyması için talepte bulunur. Yargı yetkisine sahip Üye Devlet, bu talebi takip eden iki ay içinde elde edilen sonuçlar hakkında ilk Üye Devleti bilgilendirecektir. Ayrıca Üye Devlet, olayı incelemek üzere Madde 29 kapsamında oluşturulmuş Temas Komitesine davet yapabilir.

3. İlk Üye Devlet;

(a) Paragraf 2'nin uygulaması vasıtasıyla elde edilen sonuçların tatmin edici olmadığını ve

(b) söz konusu yayıncının, ilk Üye Devlette yerleşmiş olması durumunda bu Yönerge ile düzenlenen alanlarda kendisine uygulanabilecek daha katı kuralları ihlal etmek amacıyla yargı yetkisi olan Üye Devlette yerleşmiş olduğunu değerlendirmesi durumunda, söz konusu yayıncıya karşı uygun önlemler geliştirebilir.

Bu tür önlemler nesnel olarak zaruri olmalı, ayrımcı olmayan bir şekilde uygulanmalı ve izledikleri amaçla orantılı olmalıdır.

4. Bir Üye Devlet, ancak aşağıdaki şu koşulların gerçekleşmesi durumunda paragraf 3'e uygun olarak önlemler alabilir:

(a) Komisyona ve yayıncının yerleşik olduğu Üye Devlete bu tür önlemleri almak konusundaki niyetini, değerlendirmesini dayandırdığı zemini doğrulamak suretiyle bildirmiş olması ve

(b) Komisyonun, önlemlerin Birlik hukukuna uygun olduğuna ve özellikle Üye Devletin paragraf 2 ve 3 kapsamında bu tür önlemleri almak için yaptığı değerlendirmelerin doğru bir şekilde tesis edilmiş olduğuna karar vermiş olması.

5. Komisyon, paragraf 4 (a) kapsamındaki bildirim takip eden üç ay içinde karar verecektir. Komisyonun önlemlerin Birlik hukuku ile uyumsuz olduğuna karar vermesi halinde söz konusu Üye Devlet teklif edilen önlemleri almaktan kaçınacaktır.

6. Üye Devletler, yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcılarının, kendi mevzuatları çerçevesinde uygun araçlarla, bu Yönerge hükümlerine etkili bir şekilde uymalarını sağlayacaktır.

7. Üye Devletler, bu Yönerge ile düzenlenen alanlarda kendi hukuk sistemlerinin izin verdiği ölçüde ulusal düzeyde ortak ve/veya öz-denetim rejimlerini teşvik edecektir. Bu rejimler söz konusu Üye Devletlerdeki ana paydaşlar tarafından büyük ölçüde kabul edilmiş olmalı ve etkili icra sağlamalıdır.

8. 2000/31/EC sayılı Yönerge, bu Yönergede başka bir şekilde düzenlenmediği takdirde uygulanacaktır. 2000/31/EC Yönergesinin bir hükmü ile bu Yönergenin bir hükmü arasında bir çelişki olması durumunda, bu Yönerge hükümleri, bu Yönergede başka bir şekilde düzenlenmediği takdirde, geçerli olacaktır.

BÖLÜM III

TÜM GÖRSEL-İŞİTSEL MEDYA HİZMETLERİNE UYGULANABİLECEK HÜKÜMLER

Madde 5

Üye Devletler, kendi yargı yetkileri altındaki görsel-ışitsel medya hizmet sağlayıcılarının, hizmet alıcılarına en azından

aşağıdaki bilgilere kolaylıkla, doğrudan ve sürekli olarak erişilebilir olmalarını sağlayacaklardır.:

(a) medya hizmet sağlayıcısının adı,

(b) medya hizmet sağlayıcısının yerleşik olduğu coğrafi adresi,

(c) medya hizmet sağlayıcısına ait, kendisiyle doğrudan ve etkili bir şekilde hızlıca temas kurulmasına olanak tanıyacak elektronik posta adresi veya web sitesini içeren ayrıntılar;

(d) varsa, yetkili düzenleyici veya denetleyici kurumlar.

Madde 6

Üye Devletler, kendi yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcıları tarafından sağlanan görsel-işitsel medya hizmetlerinin ırk, cinsiyet, din veya milliyete dayalı nefrete kışkırtma içermemesini, uygun araçlarla, güvence altına alacaklardır.

Madde 7

Üye Devletler, yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcılarının hizmetlerini görme veya işitme engelli kişilere aşamalı olarak erişilebilir kılmayı sağlamalarını teşvik edeceklerdir.

Madde 8

Üye Devletler, yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcılarının, sinematografik eserleri, hak sahibi ile anlaşılan süreler dışında yayınlamalarını güvence altına alırlar.

Madde 9

1. Üye Devletler, yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcıları tarafından sağlanan görsel-işitsel ticari iletişimin aşağıdaki koşullara uygun olmasını güvence altına alırlar:

(a) Görsel-işitsel ticari iletişim kolayca ayırt edilebilir olmalıdır. Gizli görsel-işitsel ticari iletişim yasaklanacaktır,

(b) Görsel-işitsel ticari iletişimler bilinçaltı teknikleri kullanmamalıdır,

(c) Görsel-işitsel ticari iletişim;

(i) insan onuruna saygıya zarar vermemeli,

(ii) cinsiyet, ırk veya etnik orijin, milliyet, din veya inanç, bedensel engellilik, yaş ve cinsel tercihlere dayalı herhangi bir ayrımcılığı içermemeli veya teşvik etmemeli;

(iii) sağlık ya da güvenliğe zarar verecek davranışı teşvik

etmemeli,

(iv) Çevrenin korunmasına büyük ölçüde zarar verecek davranışı teşvik etmemelidir.

(d) Sigara ve diğer tütün ürünlerinin her türlü görsel-işitsel ticari iletişimi yasaktır;

(e) Alkollü içecekler için yapılan görsel-işitsel ticari iletişimler, özellikle çocukları hedef almamalı ve bu tür içeceklerin aşırı tüketimini teşvik etmemelidir;

(f) Sadece reçeteye sağlanabilen ilaç ve tıbbi tedavilerin görsel-işitsel ticari iletişiminin medya hizmet sağlayıcısının yargı yetkisi altında bulunduğu bir Üye Devlette yapılması yasaklanmalıdır;

(g) Görsel-işitsel ticari iletişim çocuklarda fiziksel veya ahlaki zarara neden olmamalıdır. Bu nedenle, deneyimsizliklerini veya saflıklarını istismar ederek, çocukları bir ürün veya hizmeti satın alma veya kiralamaya doğrudan yönlendirmemeli; çocukları, reklamı yapılmakta olan ürün veya hizmetleri satın almak için ebeveynlerini veya başkalarını ikna etmeye doğrudan teşvik etmemeli; çocukların ebeveynlerine, öğretmenlerine veya diğer kişilere duyduğu güveni istismar etmemeli veya sebepsiz olarak çocukları tehlikeli durumlarda göstermemelidir.

2. Üye Devletler ve Komisyon, medya hizmeti sağlayıcılarını besinsel veya fizyolojik etkisi olan, özellikle de yağ, yağa dönüşen asitler, tuz/sodyum ve şeker gibi genel beslenme diyetlerinde aşırı tüketimi tavsiye edilmeyen gıda ve maddeleri içeren yiyecek ve içeceklerin çocuk programlarıyla birlikte veya bu programların içinde yerleştirilen uygun olmayan görsel-işitsel ticari iletişimine ilişkin mesleki ilkeleri oluşturmak üzere teşvik ederler.

Madde 10

1. Program desteklemesi alan görsel-işitsel medya hizmetleri veya programları aşağıda yer alan koşullara uyacaklardır:

(a) Bunların içeriği ve televizyon yayınları olması halinde yayın akışı, hiçbir koşul altında medya hizmet sağlayıcısının sorumluluğuna ve editoryal bağımsızlığına etki edecek şekilde etkilenmeyecektir,

(b) ürün veya hizmetlerin, özellikle bu ürünlere veya hizmetlere özel tanıtıcı atıflar yaparak, satın alınmasını veya kiralanmasını doğrudan teşvik etmeyecektir,

(c) İzleyiciler, program desteklemesi anlaşmasının varlığından açık bir şekilde haberdar edilecektir. Program desteklemesi alan programlar, program destekleyenin ismi, logosu ve/veya ürün(leri)e veya hizmet(ler)ine atıfta bulunan herhangi bir sembol veya ayırt edici bir işaretle, uygun bir

şekilde, programın başında, program süresince ve/veya sonunda, açık bir şekilde belirtilecektir.

2. Görsel-işitsel medya hizmetleri veya programları, temel faaliyetleri sigara ya da diğer tütün ürünlerinin üretimi veya satışı olan teşebbüsler tarafından desteklenmeyecektir.

3. Görsel-işitsel medya hizmetleri veya programların, faaliyetleri tıbbi ürünlerin ve tıbbi tedavilerin üretimi veya satışını içeren teşebbüsler tarafından desteklenmesi halinde, söz konusu teşebbüsler, firma isminin veya imajının tanıtımını yapabilir; ancak medya hizmet sağlayıcının yargı yetkisi altında bulunduğu Üye Devlette sadece reçeteyle satışı yapılabilen belirli tıbbi ürünlerin veya tıbbi tedavilerin tanıtımını yapmayacaktır.

4. Haber ve güncel olay programları desteklenemeyecektir. Üye Devletler çocuk programları, belgeseller ve dini programlar sırasında program destekleyenin logosunun gösterilmesini yasaklamayı tercih edebilirler.

Madde 11

1. 2nci 3ncü ve 4ncü paragraflar, sadece 19 Aralık 2009 tarihinden sonra üretilen programlara uygulanacaktır.

2. Ürün yerleştirme yasaklanacaktır.

3. 2nci paragraftaki hükme istisna olarak, ürün yerleştirmeye, bir Üye Devlet başka biçimde karar vermedikçe:

(a) sinematografik eserlerde, görsel-işitsel medya hizmetleri için yapılmış film ve dizilerde, spor programlarında ve hafif eğlence programlarında;

(b) sadece belirli mal ve hizmetlerin, örneğin yapım ürün ve ödüllerinin ödeme yapılmaksızın ücretsiz olarak program içine dahil edilmek amacıyla tedarik edildiği durumlarda izin verilecektir.

Alt-bent (a)'da yer alan istisna, çocuk programlarına uygulanmayacaktır.

Ürün yerleştirme içeren programlar, aşağıda yer alan koşulların hepsini içerecektir:

(a) Bunların içeriği ve televizyon yayınları olması halinde yayın akışı, hiçbir koşul altında medya hizmet sağlayıcısının sorumluluğuna ve editoryal bağımsızlığına etki edecek şekilde etkilenmeyecektir,

(b) Ürün veya hizmetlerin, özellikle bu ürünlere veya hizmetlere özel tanıtıcı atıflar yaparak, satın alınmasını veya kiralanmasını doğrudan teşvik etmeyecektir,

(c) Söz konusu ürüne aşırı önem vermeyecektir,

(d) İzleyiciler ürün yerleştirmenin varlığı hakkında açıkça bilgilendirilecektir. İzleyici açısından herhangi bir karışıklığı önlemek amacıyla, ürün yerleştirmesi içeren programlar,

programın başında ve sonunda ve reklam arası sonrasında program başladığında uygun bir şekilde tanınır kılınacaktır.

İstisna olarak, Üye Devletler yukarıda (d) bendinde yer alan koşullardan, söz konusu programın medya hizmet sağlayıcısının kendisi veya medya hizmet sağlayıcısına bağlı şirket tarafından üretilmemiş veya sipariş verilmemiş olması kaydıyla, feragat etmeyi tercih edebilirler.

4. Her durumda, programlar;

(a) Tütün ürünleri veya sigaraların ürün yerleştirmesini veya başlıca faaliyeti sigara ve diğer tütün ürünlerinin üretimi veya satışı olan teşebbüslerin ürün yerleştirmesini;

(b) Medya hizmet sağlayıcısının yargı yetkisi altına girdiği Üye Devlette sadece reçeteye tabi özel tıbbi ürünlerin veya tıbbi tedavinin ürün yerleştirmesini içermeyecektir.

BÖLÜM IV

Sadece İsteğe Bağlı Görsel-İşitsel Medya Hizmetlerine Uygulanabilecek Hükümler

Madde 12

Üye Devletler, kendi yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcıları tarafından sağlanan küçüklerin fiziksel, zihinsel veya ahlaki gelişimlerini ciddi şekilde olumsuz etkileyebilecek isteğe bağlı görsel-ışitsel medya hizmetlerinin, küçüklerin bu tür isteğe bağlı görsel-ışitsel medya hizmetlerini normal olarak duymayacakları veya görmeyecekleri bir şekilde sunulmasını güvence altına almak için uygun önlemleri alacaktır.

Madde 13

1. Üye Devletler, yargı yetkileri altındaki medya hizmet sağlayıcılarının sundukları isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetlerinin, Avrupa eserlerinin üretimini ve bu eserlere erişimini uygulanabilir olduğunda ve uygun araçlarla teşvik etmesini güvence altına alacaktır. Bu tür bir teşvik, diğerlerinin yanı sıra, bu tür hizmetlerin Avrupa eserlerinin üretimine ve kazanılmış haklarına ilişkin finansal bir katkı veya isteğe bağlı görsel-işitsel medya hizmetleri tarafından sunulan program katalogundaki Avrupa eserleri payı ve/veya önceliği ile ilgili olabilir.

2. Üye Devletler, 19 Aralık 2011 tarihini geçmeyecek şekilde ve paragraf 1'in uygulanmasını takip eden her dört yılda bir Komisyona rapor sunacaktır.

3. Komisyon Üye Devletler ve bağımsız bir çalışma tarafından sağlanan bilgilere dayanarak, kültürel çeşitliliğin hedefini ve pazar ile teknolojik gelişmeleri dikkate alarak, paragraf 1'in uygulanması konusunda Avrupa Parlamentosuna

ve Konseyine rapor sunacaktır.

BÖLÜM V

Televizyon Yayıncılığında Münhasır Haklar ve Kısa Haber Sunumlarına İlişkin Hükümler

Madde 14

1. Her Üye Devlet, kendi yargı yetkisi altındaki yayıncıların, toplum için büyük önem arz ettiği kabul edilen münhasır özellikli olayların, o Üye Devlette kamunun önemli bir kısmının bu tür olayları ücretsiz televizyondan canlı veya banttan izleme imkanından mahrum bırakacak şekilde yayınlamamalarını güvence altına almak amacıyla Birlik hukuku ile uyumlu önlemler alabilirler. Bu tür önlemlerin alınması durumunda, söz konusu Üye Devlet, toplum için büyük önem taşıdığını düşündüğü, ulusal veya ulusal olmayan, olayların bir listesini hazırlayacaktır. Üye Devlet bunu, zamanında, açık ve şeffaf bir şekilde yapacaktır. Söz konusu Üye Devlet bunu yaparken, bu olayların tamamının veya bir kısmının canlı olarak mı yoksa kamu çıkarını gözeten nesnel sebepler doğrultusunda gerekli veya uygun olduğunda banttan mı gösterileceğini de belirleyecektir.

2. Üye Devletler, paragraf 1'e göre alınan veya alınacak kararları derhal Komisyona bildirecektir. Bildirimi takip eden 3 aylık süre zarfında, Komisyon, bu önlemlerin Birlik hukukuyla uygunluğunu teyit edecek ve diğer Üye Devletlere de önlemleri iletacaktır. Komisyon, 29. Maddeye uygun olarak oluşturulan temas komitesinin görüşünü de talep edecektir. Komisyon, alınan önlemleri ivedilikle ve Üye Devletler tarafından alınan önlemlerin birleştirilmiş listesini ise yılda en az bir kez Avrupa Birliği Resmi Gazetesinde yayımlayacaktır.

3. Üye Devletler, uygun araçlarla, mevzuatları çerçevesinde, kendi yargı yetkisi altındaki yayıncıların 18 Aralık 2007 tarihinden sonra satın aldıkları münhasır hakların kullanımını, diğer bir Üye Devletteki halkın büyük bir kısmının, önceki paragraflar uyarınca o Üye Devlet tarafından, paragraf 1 ve 2'ye uygun olarak, belirlenmiş olayların tümünü veya bir kısmını canlı olarak veya kamu çıkarımı ilgilendiren objektif sebepler için gerektiğinde veya uygun olduğunda tümünü veya bir kısmını banttan ücretsiz televizyondan takip etmesi olasılığından mahrum kalacakları bir şekilde kullanmamalarını sağlayacaklardır.

Madde 15

1. Üye Devletler, Birlik içinde yerleşik herhangi bir yayıncının kısa haber sunumu yapmak amacıyla, kendi yargı yetkileri altındaki bir yayıncı tarafından iletilen kamu için büyük önem taşıyan münhasır özellikli olaylara adil, makul ve ayrımcı olmayan bir temelde erişimini sağlayacaktır.

2. Eğer aynı Üye Devlet içinde yerleşik ve erişim hakkı talep eden bir diğer yayıncı, kamu için büyük önem taşıyan olayın münhasır haklarını satın almış ise, erişim o yayıncıdan talep edilecektir.

3. Üye Devletler, yayıncıların, ileten yayıncının sinyalinden, uygulanabilirliği imkânsız olmadıkça en azından kaynağını belirterek, kısa gösterimleri serbest bir şekilde seçmelerine imkan tanıyacak bu tür erişimin garanti altına alınmasını temin edecektir.

4. Paragraf 3'e alternatif olarak, Üye Devletler, diğer araçlar vasıtasıyla adil, makul ve ayrımcı olmayan bir temelde erişim sağlayacak eşdeğer bir sistem kurabilir.

5. Kısa gösterimler sadece genel haber programları için kullanılacak ve isteğe bağlı görsel-ışitsel medya hizmetlerinde ise sadece aynı programın aynı medya hizmet sağlayıcısı tarafından kayıttan verilmesi durumunda kullanılabilir.

6. Yukarıdaki 1'den 5'e kadar olan paragraflar saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler, kendi hukuk sistemleri ve uygulamalarına göre, bu tür kısa gösterimler hükmüne ilişkin, özellikle her tür tazminat anlaşmaları, kısa gösterimlerin azami uzunluğu ve iletimlerine dair süre kısıtlamaları gibi şekil ve koşulların tanımlanmasını güvence altına alacaktır. Tazminatın sağlanacağı durumlarda, erişimin sağlanmasına bağlı olarak doğrudan ortaya çıkan ilave maliyetleri aşmayacaktır.

BÖLÜM VI

Televizyon Programlarının Dağıtımı ve Üretiminin Desteklenmesi

Madde 16

1. Üye Devletler, mümkün olduğu yerlerde uygun araçlar kullanarak, haberler, spor programları, oyunlar, reklâmlar, teleteks hizmetleri ve tele-alışverişe ayrılan süre dışındaki yayın sürelerinin büyük bölümünü Avrupa eserlerine ayrılmasını sağlayacaklardır. Bu oran, yayıncının kendisini izleyen kamuya karşı bilgisel, eğitsel, kültürel ve eğlence ile ilgili sorumlulukları hesaba katılarak, uygun kıstaslar temelinde tedricen gerçekleştirilmelidir.

2. Paragraf 1'de belirlenen orana ulaşamadığı takdirde, bu oran ilgili Üye Devlette 1988 yılında elde edilen ortalamadan daha düşük olmamalıdır.

Ancak, Yunanistan Cumhuriyeti ve Portekiz Cumhuriyeti'nde 1988 yılının ortalaması yerine 1990 yılının ortalaması dikkate alınacaktır.

3. 3 Ekim 1991 tarihinden itibaren, Üye Devletler her iki yılda bir Komisyona bu Maddenin ve 17. Maddenin uygulanışı ile ilgili rapor vereceklerdir.

Bu rapor özellikle ilgili Üye Devletin yargı yetkisi kapsamındaki televizyon programlarının her biri için bu Madde ve 17. Maddede belirtilen oranın gerçekleşmesi ile ilgili istatistikî bir beyan, her durum için bu orana ulaşamamasının nedenleri ve bu orana ulaşılması için benimsenen ya da alınması planlanan önlemleri içerecektir.

Komisyon, diğer Üye Devletleri ve Avrupa Parlamentosunu bu raporlar hakkında bilgilendirecek ve, uygun olduğu yerlerde, fikir beyan edecektir. Komisyon, bu Maddenin ve 17. Maddenin Avrupa Birliğinin İşleyişine İlişkin Anlaşmanın hükümlerine uygun olarak uygulanmasını sağlayacaktır. Komisyon, fikir beyan ederken, özellikle önceki yıllara göre kaydedilen ilerlemeyi, programlarda ilk kez yayınlanan eserlerin payını, yeni televizyon yayıncılarının özel koşullarını ve görsel-işitsel üretim kapasitesi düşük olan ya da dil alanı kısıtlı olan ülkelerin özel durumunu göz önünde bulundurabilir.

Madde 17

Üye Devletler, mümkün olduğu yerlerde uygun araçlar kullanarak, haberler, spor programları, oyunlar, reklâmlar, teleteks hizmetleri ve tele-alışverişe ayrılan süre dışındaki yayın sürelerinin en az %10'unu veya bunun alternatifi olarak Üye Devletlerin kendi takdirlerine göre programlama bütçesinin en az %10'unu, yayıncı kuruluşlardan bağımsız hareket eden yapımcıların ürettiği Avrupa eserlerine ayırmalarını sağlayacaklardır. Bu oran, yayıncının kendisini izleyen kamuya karşı bilgisel, eğitsel, kültürel ve eğlence ile ilgili sorumlulukları hesaba katılarak, uygun kıstaslar temelinde tedricen gerçekleştirilmelidir. Bu hususun son zamanlarda üretilen eserler yani üretiminin ilk 5 yılı içinde iletimi yapılan eserler için yeterli bir oran tahsis edilerek başarılması zorunludur.

Madde 18

Bu Bölüm, yerel izleyicilere dönük yapılan televizyon yayınlarına uygulanmaz ve ulusal bir şebekenin herhangi bir parçasını etkilemez.

BÖLÜM VII

TELEVİZYON REKLAMI VE TELE ALIŞ-VERİŞ

Madde 19

1. Televizyon reklâmı ve tele-alışveriş, editoryal içerikten kolayca ayırt edilebilir ve tanınabilir olacaktır. Yeni reklâm tekniklerinin kullanımı saklı kalmak kaydıyla, televizyon reklâmı ve tele-alışverişi, program hizmetlerinin diğer unsurlarından göze ve/veya kulağa hitap eden ve/veya mekânsal araçlarla tamamen ayrı tutulacaktır.

2. Spor olaylarının iletiminin içinde yer alanlardan ayrı olarak, tek reklâm ve tele-alışveriş yayını istisna olarak kalacaktır.

Madde 20

1. Üye Devletler, reklâm ve tele-alışverişin programların içine yerleştirilmesi durumunda, programların süresi ve yapısı ile doğal araları dikkate alarak, program bütünlüğüne ve hak sahiplerinin haklarına zarar verilmemesini temin edecektir.

2. Televizyon için yapılan filmler (film serileri, diziler ve belgeseller hariç), sinematografik eserler ve haber programları, planlanan en az 30 dakikalık her zaman dilimi için bir kez reklam ve/veya tele-alışverişle kesilebilir. Çocuk programları, planlanan en az 30 dakikalık her zaman dilimi için, program sürelerinin 30 dakikadan daha fazla olması durumunda, bir kez reklâm ve/veya tele-alışverişlerle kesilebilir. Dini törenlerin yayını içine hiçbir şekilde reklam ve tele-alışveriş yayını yerleştirilemez.

Madde 21

Tıbbi tedavi amaçlı tele alış-verişin yanı sıra 2001/83/EC sayılı Yönerge çerçevesinde pazarlama ruhsatına tabi tutulan tıbbi ürünlerin tele alış-verişi yasaklanacaktır.

Madde 22

Alkollü içeceklerin televizyonda reklamı ve tele alış-verişi aşağıda yer alan şu kısıtlara uygun olacaktır:

- (a) Özel olarak gençleri hedef almamalı veya özellikle gençleri bu içecekleri tüketirken betimlememelidir,
- (b) Alkol tüketimini fiziksel performansın artışı ile veya araç kullanımı ile bağlantılandırmayacaktır,
- (c) Alkol tüketiminin sosyal ve cinsel başarıya katkıda bulunduğu izlenimi yaratılmayacaktır,
- (d) Alkolün tedavi edici özellikleri olduğu veya bir uyarıcı, yatıştırıcı ya da kişisel çatışmaları çözmenin bir yolu olduğu iddiasında bulunmayacaktır,
- (e) Aşırı alkol tüketimini teşvik etmeyecek ve olumsuz bir atmosfer içinde alkollü içeceklerden kaçınmayı veya itidalli olmayı sergileyecektir,
- (f) Yüksek derecedeki alkollü içeceğe sanki içeceklerin olumlu bir özelliğiymiş gibi vurgu yapmayacaktır.

Madde 23

1. Saat başından saat başına bir saatlik zaman dilimi içindeki reklam ve tele-alışveriş kuşaklarının oranı %20'yi geçmeyecektir.
2. Paragraf 1, yayıncıların kendi programları ve doğrudan bu programlardan türetilen tali ürünler, program desteklemesi duyuruları ve ürün yerleştirme ile bağlantılı olarak yapacakları duyurulara uygulanmayacaktır.

Madde 24

Tele-alışveriş pencereleri göze ve kulağa hitap eden araçlarla açıkça belirtilecek ve kesintisiz en az 15 dakika süreli olacaktır.

Madde 25

İşbu Yönergenin hükümleri, üzerinde gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra bire bir şekilde münhasıran reklam ve tele-alışverişe tahsis edilmiş televizyon kanalları ile münhasıran öz-tanıtıma tahsis edilmiş televizyon kanallarına uygulanacaktır.

Ancak Bölüm VI'nın yanı sıra Madde 20 ve 23 hükümleri bu kanallara uygulanmayacaktır.

Madde 26

Madde 4'te yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla, Üye Devletler, Birlik hukukuna gerekli saygıyı göstererek, sadece ulusal toprakları hedefleyen ve bir veya daha fazla diğer Üye Devlette kamu tarafından doğrudan veya dolaylı olarak alınamayan televizyon yayınlarına ilişkin Madde 20 (2) ve Madde 23'de belirtilenlerin dışında şartlar koyabilirler.

BÖLÜM VIII

Televizyon Yayıncılığında Küçüklerin Korunması

Madde 27

1. Üye Devletler, yargı yetkileri altındaki yayıncıların televizyon yayınlarında, çocukların fiziksel, zihinsel veya ahlaki gelişimlerine ciddi şekilde zarar verebilecek programlara, özellikle pornografi veya ölçüsüz şiddet içeren programlara yer vermemelerini sağlamak amacıyla uygun önlemler alırlar.

2. Paragraf 1'de alınabilecek önlemler, yayının yapıldığı bölgede bulunan çocukların bu tür yayınları görmelerine veya duymalarına engel olabilmek için yayın saatlerinin belirlenmesi veya teknik araçların kullanılması halleri istisnası kaydıyla, çocukların fiziksel, zihinsel veya ahlaki gelişimlerini etkilemesi muhtemel diğer programlara da uygulanabilir.

3. Buna ilaveten, bu tür programların şifresiz yayınlanması halinde, Üye Devletler, bu programlardan önce sesli bir uyarının yapılmasını veya yayın süresince görsel bir sembolle tanımlanmasını sağlarlar.

BÖLÜM IX

Televizyon Yayıncılığında Cevap Hakkı

Madde 28

1. Medeni, idari veya ceza hukuku çerçevesinde Üye Devletlerce kabul edilen diğer hükümler saklı kalmak kaydıyla, bir televizyon programındaki yanlış iddialar nedeniyle yasal çıkarları zarar gören özellikle saygın ve iyi bir isim sahibi gerçek veya tüzel kişiler, milliyetine bakılmaksızın, cevap hakkına veya benzeri haklara sahip olmalıdırlar. Üye Devletler, cevap hakkı veya benzeri hakların uygulanışının makul olmayan şartlar ileri sürülerek engellenmesini önlemelidirler. Cevap hakkı tanınması için yapılan müracaatı izleyen makul bir süre içinde, ilgili programa uygun bir tarzda ve zamanda cevap hakkı yayınlanmalıdır.

2. Bir cevap hakkı veya benzeri haklar, bir Üye Devletin yargı yetkisi alanındaki tüm yayıncılar için geçerli olacaktır.

3. Üye Devletler, cevap hakkının veya benzeri hakların yerleşmesi için gerekli yasal önlemleri alırlar ve bu hakkın uygulanması için takip edilecek süreci belirlerler. Üye Devletler, özellikle, yeterli bir zaman diliminin kullanılmasını ve söz konusu sürecin, cevap hakkı veya benzeri hakların diğer Üye Devletlerde yaşayan gerçek kişiler veya o Ülkelerde kurulu tüzel kişiler tarafından tam olarak kullanılabilir şekilde olmasını temin ederler.

4. Cevap hakkı veya benzeri hakların kullanımı için yapılan bir başvuru, eğer böyle bir cevap paragraf 1’de ifade edilen koşullara uygun değilse, ceza gerektiren bir eylem içeriyorsa, medeni hukuk kurallarına göre yayıncıyı sorumlu hale getiriyorsa veya kamu ahlaki standartlarını aşıyorsa reddedilebilir.

5. Cevap hakkı veya benzeri hakların kullanımıyla ilgili anlaşmazlıkların yasal incelemeye tabi olduğu durumlarda uygulanacak sürece ilişkin hükümler belirlenmelidir.

BÖLÜM X

TEMAS KOMİTESİ *Madde 29*

1. Komisyona karşı sorumlu bir temas komitesi kurulacaktır. Bu komite Üye Devletlerinin yetkili kurullarının temsilcilerinden oluşacaktır. Komiteye bir Komisyon temsilcisi başkanlık edecek ve başkanın isteği veya bir Üye Devlet delegasyonunun isteği üzerine Komite toplanacaktır.

2. Temas komitesinin görevleri şunlardır:

(a) Yönergenin, özellikle Madde 2’nin işletilişinden doğan tatbiki sorunların yanı sıra görüş alışverişinin yararlı olduğunun düşünüldüğü diğer konularda da düzenli müzakereler yapılarak Yönergenin etkin bir şekilde uygulanmasını kolaylaştırmak,

(b) Bu Yönerge hükümlerinin üye Devletlerce uygulanması konusunda kendi düşüncelerini veya Komisyonun düşüncelerini açıklamak,

(c) Madde 16(3)'e uygun olarak Üye Devletlerin hazırlayacağı raporlarda hangi konuların ele alınacağı, bunların yöntemi ve bu çalışma için sunulan tekliflerin değerlendirilmesi ve çalışmanın bizzat kendisi hakkında görüş alışverişinde bulunulacak bir forum ortamı oluşturmak,

(d) Yayıncı kuruluşların, yapımcıların, tüketicilerin, üreticilerin, hizmet sağlayıcılar ve ticaret birliklerinin ve yaratıcı grupların temsilcileriyle Komisyonun yaptığı düzenli müzakerelerin sonuçlarını değerlendirmek,

(e) Birliğin görsel-işitsel politikasının yanı sıra teknik alandaki ilgili gelişmeleri de göz önüne alarak, görsel-işitsel medya hizmetlerine ilişkin düzenleyici faaliyetlerinin durumu ve gelişimi konusunda Üye Devletler ve Komisyon arasındaki bilgi alışverişini kolaylaştırmak,

(f) Görüş alışverişinin yararlı olduğunun düşünüldüğü sektörde ortaya çıkan her türlü gelişmeyi incelemek.

BÖLÜM XI

Üye Devletlerin Düzenleyici Kurulları Arasında İşbirliği

Madde 30

Üye Devletler, işbu Yönerge hükümlerinin, özellikle Madde 2, 3 ve 4'ün uygulanışına yönelik gerekli bilgileri birbirlerine ve Komisyona, bilhassa kendi yetkili bağımsız düzenleyici kurulları vasıtasıyla, sağlama konusunda uygun önlemleri alacaklardır.

BÖLÜM XII

SON HÜKÜMLER *Madde 31*

Bu Yönergenin düzenlemediği alanlarda, Yönerge, telekomünikasyon veya yayıncılıkla ilgili mevcut sözleşmelerden kaynaklanan Üye Devletlerin hak ve yükümlülüklerini etkilemeyecektir.

Madde 32

Üye Devletler, bu Yönergenin kapsamı dâhilinde benimsedikleri ulusal kanunun ana hükümlerine ait metni Komisyona bildireceklerdir.

Madde 33

19 Aralık 2011 tarihinden sonra olmamak kaydıyla ve bu tarihten sonraki her üç yılda bir olmak üzere, Komisyon, işbu Yönergenin uygulanmasına dair bir raporu Avrupa Parlamentosuna, Konseye ve Ekonomik ve Sosyal Komiteye sunacak ve gerekli olduğu takdirde, özellikle son teknolojik gelişmeler, sektörün rekabet gücü ve tüm Üye Devletlerde medya okuryazarlığı seviyesi ışığında Yönergeyi görsel-ışitsel medya hizmetleri alanındaki gelişmelere uyarlamak için ilave önerilerde bulunacaktır.

Bu rapor, çocuk programlarına yerleştirilen veya bunlarla birlikte sunulan televizyon reklamı hususunu ve özellikle bu Yönergede yer alan niteliksel ve niceliksel kuralların arzu edilen koruma seviyesini karşılayıp karşılamadığını da değerlendirecektir.

Madde 34

EK-I, Bölüm A'da listelenen Yönergelerle değiştirilen 89/552/EEC sayılı Yönerge, Üye Devletlerin Ek-I, Bölüm B'de beyan edilen Yönergeleri ulusal mevzuatlarına aktarmaları için konulan süreye ilişkin yükümlülüklerini etkilemeksizin feshedilmiştir.

Madde 35

İşbu Yönerge, Avrupa Birliği Resmi Gazetesinde yayımlanma tarihini müteakip 20nci gününde yürürlüğe girecektir.

Madde 36

Bu Yönergenin muhatabı Üye Devletlerdir.
10 Mart, 2010 tarihinde Strazburg'da hazırlanmıştır.

Feshedilen Yönergeye yapılacak atıflar bu Yönergeye yapılmış addedilecek ve Ek-II'de yer alan bağıntı tablosuna göre yorumlanacaktır.

Avrupa Parlamentosu Adına

Başkan

J. BUZEK

AB Konseyi Adına

Başkan

D. LÓPEZ GARRIDO